

Az idők világnapja alkalmából tisztelettel köszöntjük szépkorú lakosainkat!

– Ők azok, akik fiatal korukban évtizedekig ezért a fa-
luért dolgoztak. Hiszen minden nemzedék élete szinte
olyan, mint a homokóra. A homokszemek előbb-utóbb
mind lefutnak a felső részből az alsóba. Mindegyik máskor.
Mindegyiknek saját története van, de egyik homokszemnek
sincs története a többiek nélkül. Sem azok nélkül, akik felül
vannak, sem azok nélkül, akik alul vannak.

– Ők építették számunkra ezt a községet, ezt a jelent;
megteremtették azokat a kiváló feltételeket, melyekre mi
alapozva a jövőnket építhettük és építhetjük tovább.

Kosztolányi Dezső:

Intés az öregek tiszteletére

Bizony hajlajatok meg az öregebbek előtt,
akár utcaseprők, akár miniszterek.
Nem oly tiszteletet prédikálok én tinektek,
mint a papok s az iskolai olvasókönyvek.
De vegyétek számba, mily nehezen mentitek át ti is
évek veszedelmén törékeny szívveréseket
ezen az embernek ellenséges földgolyón
s ők, kik negyven, ötven, hatvan évet éltek,
hány téli reggelen, hány tüdőgyulladás
gázoltak át, hány folyó mellett haladtak el éjjel
s hány gépkocsitól ugrottak el az utcasarkokon,
míg váratlanul elétek állanak, időtől koszorúzva,
mint a csodák, mint akik háborúból jönnek,
egyenesen, mint a zászlórudak s egyszerre kibontják
hogy ámuljatok, vihar-csapott, de visszahozott életüknek
méltóságosan lebegő, békét hirdető, diadalmi lobogóját.

– Ők azok, akik előttünk jártak a nagy országúton, azon
az úton, amelyen apáink, nagyapáink, dédapáink és őseink
jártak a világ kezdete óta.

– Tőlük örököltük meg az értékeinket.

– Tőlük tanultuk meg a nyelvet, amellyel szót értünk egy-
mással.

– Ők hordozták a vállaikon ezt az egész települést, ke-
mény munkával kerestek benne kenyeret, építettek benne
hajlékot s neveltek benne minket.

– Ők adták kezünkbe azt a stafétabotot, amelyet Ők is a
szüleiktől kaptak, amikor eljött annak az ideje.

– Ők legyenek azok, akik most a lehető legnagyobb ké-
nyelemben, szeretetben éljék nyugdíjas éveiket, hogy min-
den napjukat aranyozza be valami, amire szívesen gondol-
nak vissza, amikor este álomra hajtják a fejüket, ami erőt ad
a nehezebb hétköznapiakat is elviselni!

Az Idők Világnapja minden év október elsején, az idős embe-
rekről, az ő tiszteletükről, szeretetükről szól. Tiszteletünk magában
foglalja elfogadásukat, szeretetüket és annak kifejezését. Kinyil-
vánítjuk, nagy szükségünk van rájuk. Szükségünk van mindarra a
sok életpéldára, arra a bölcsességre, türelemre, elfogadásra,
amivel csakis ők rendelkeznek.

Feladatunk, lehetővé tenni számukra az időskorhoz méltó éle-
tet. Támogatni, vigyázni rájuk, segíteni őket, hogy örömteli
életet élhessenek. Érezzék, hogy nem hagyjuk magukra őket, mert
fontos részei életünknek. Szüleink és nagyszüleink mosolya és
gondoskodása rengeteg erőt ad nekünk. Kitartásuk, szeretetük
felbecsülhetetlen kincs számunkra, de szeretetünk nélkül Ők sem
tudnának élni, hiszen szeretni a legcsodálatosabb dolog a világon,
és a legnagyobb öröm. Tudni azt, hogy vannak emberek, akik fon-
tosak számunkra, és mi is fontosak vagyunk számukra.

Egy bölcs mondás szerint: A világ összes anyagai között a sze-
retetnek van a legerősebb kötőképesége, és a legnagyobb teher-
bíró ereje.

Adassék meg nekik is!

Az idők hónapja
alkalmából az év vala-
mennyi napjára, ezekkel
a gondolatokkal kívá-
nunk időskorú lakosa-
inknak nagyon jó egész-
séget, hosszú boldog
életet!

Kívánjuk, hogy minél tovább érezzék környezetük fi-
gyelmét, családjuk szeretetét!

Időszerű gondolatok

Polgármester úr ne szemetelj”, hangzott fel legnagyobb meglepetésemre a kissé humoros hanglejtésű figyelmeztetés a hátam mögött az egyik Fröccsterasz alkalmazásával, amikor is annak háziasszonya által készített pompás ételek elhasznált edényeit hajítottam az egyik kukába. Egy pillanatra meg döbbenten álltam ott, mert nem értettem az egészet, hiszen a kukába dobtam, de hamarosan tudatosítottam, hogy a figyelmeztetés bizony jogos, ugyanis nem vettem észre, hogy van ott gyűjtőedény külön papírra, műanyagra és egyéb hulladéokra is. A következő pillanatban szégyenkezve, s egy kukázóra hasonlítva maradéktalanul orvosoltam a hibát, viszont a lelkesemet öröm járta át, mert a kudarcom ellenére kettős sikernek voltam a tanúja egyszerre, hiszen a rendezőség gondolt a hulladék ésszerű osztályzására annak rendje-módja szerint, s a figyelmes lakos meg már bizonyára saját gyakorlatából kiindulva vette észre, hogy valami nem úgy működik, ahogy annak kellene, ahogy azt a fejlődés elvárja. Ráadásul az eszme egyik úttörőjével, vagyis velem történik meg ez. Mondhatom szép!

Szégyen nem szégyen, gondoltam túléltem, sőt boldog voltam, hiszen saját magamon tapasztaltam azt, hogy amin néhány éve dolgozunk, már kezd működni. A dolgok kezdenek a helyükre kerülni. És ez a fontos, mint ahogy az is fontos, hogy legyen ennek folytatása, mert az igazi sikert akkor érjük el majd, amikor gyermekünk, unokánk fog arra figyelmeztetni, ha valamit nem az elvártaknak megfelelően fog történni, vagyis már a gyermekkortól az ésszerű környezetvédelem hangulatában fognak nevelkedni. Esküszöm, közel állunk hozzá.

Mert bizisten, semmi sem fontosabb annál, hogy tartsunk rendet magunk körül, hogy a minket sokszor megvető jövővényekkel szemben megtanuljunk védeni környezetünket, községeinket, közösségeinket, vagyis azt a közeget, ahol élünk, amit felmenőink hagytak ránk, hiszen ezt a jólétet csakis nekik köszönhetjük. A mi dolgunk már csak megőrizni, szebbé, jobbá tenni, fejleszteni tovább, olyanná, hogy az utódaink is itt akarjanak maradni, s akik innét valamilyen okból kifolyólag mégis elmentek, majd egyszer vissza akarjanak térni ide.

Községeinket a tőlünk telhető lehetőségek keretén belül folyamatosan fejlesztjük, építjük, szépitjük, igyekszünk olyanná varázsolni, hogy mindenki

számára, aki itt szándékszik élni, letelepedni, biztonságos, kellemes, élhető hely legyen. De ez nem elég.

Gondolnunk kell arra is, és dolgoznunk kell azon is, hogy szélesebb környezetünkben, országunkban, Európában hogyan találjuk meg biztos helyünket, kire bízunk jövőnket, elvárásainkat, jogosultságainkat, mert hiszen olyan világban élünk, ahol minderről bizonyos fokig tudunk dönteni. Van beleszólásunk. Már van, mert hiszen tudjuk - sokáig nem volt.

És most hogy van, nem vehetjük félvállal! Nem mondhatjuk, hogy „engem nem érdekel”! Mert a „rólunk, nélkülünk” már sokszor volt. Az esetleges truccoló nemtörődömségünkkel meg egyszerűen újra eladjuk magunkat mások javára. Ne tegyük ezt, mert később bánni fogjuk, s majd akkor esetleg másokban fogjuk keresni az egyértelműen általunk okozott hibát, de már hiába! Hiszen jól látjuk, mi folyik körülöttünk.

„A Minority Safepack példáján látjuk, hogy az Európai Parlament fontossági sorrendjében utolsó utáni helyen áll az őshonos nemzeti kisebbségek pozíciójának erősítése, éppen ezért fontos, hogy a nemzeti kisebbségek minden tagállamban aktívan álljanak ki jogaikért, vagy harcolják ki azokat.”

Vagyis, egyszerűen mondván, senkire nem számíthatunk saját magunkon kívül.

„Gál Kinga, európai parlamenti képviselő aki Brüsszelben az EP Hagyományos Kisebbségek, Nemzeti Közösségek és Nyelvok Frakciók közötti Munkacsoportjának társelnökeként felvállalta a nemzeti kisebbségvédelem érdekképviselőként harcolva az európai kisebbségek jogaiért a tagállamokban így nyilatkozik:

A felvidéki magyaroknak talán soha vissza nem térő esélyük nyílik erre 2023 szeptember 30-án.

Tanulságos időszak után van a felvidéki magyarság, hiszen láttuk, mikor a fejük fölött nélkülünk döntöttek és minden magyarnak éreznie kell, hogy senki magyar ember helyett nem képviseli jobban a magyar érdekeket.

Ahhoz, hogy az itt élő magyarság a saját kérdéseibe beleszólhasson, elengedhetetlen az érdekérvényesítés, a döntéshozatal befolyásolása, a parla-

menti képviselőt a nemzeti parlamentben, hiszen ott születnek a legfontosabb döntések. Ezért létkérdés az, hogy legyen magyar érdekképviselő a parlamentben, Pozsonyban, ehhez pedig az kell, hogy össze tudjon fogni a felvidéki magyarság és egy emberként menjen el szavazni a Szövetségre, hiszen ennek a pártnak van igazán esélye bejutni és azokat a kérdéseket felvetni és felvállalni, ami minden magyar embernek a kérdése és problémája itt a környéken.

A nyelvi jogok biztosításának problematikája az egyik, aminek napirenden kell lennie a Szövetség bejutása esetén, hiszen a nyelv az identitásunk megtartásának kulcsa.

A plakátokon is ezt látni: „Itt az idő!” Igen, valóban most kell cselekedni, mert ez lehet, hogy később behozhatatlan és megismételhetetlen lesz. A kisebbségi jogok és a nyelvvédelem olyan kérdéskör, amit már halaszthatatlanul oldani kell.

Mindenkinek meg kell érezni az idő hívását most ahhoz, hogy valós magyar érdekképviselőt és érdekérvényesítést legyen, és ehhez feltétlenül oda kell állni a Szövetség mögé. Egy emberként.” (Tóth Tünde, ma7, 2023 szept. 19.)

Meggyőződésem, hogy ha a magyarságot képviselő párt bejut a parlamentbe, akkor akár kormánypárt is lehet belőle. Bizom abban is, hogy Szlovákiában végre győz a józanész, a józan gondolkodásmód és a józan elvek. Fontos, hogy közép-európai régiós elvek legyenek minden esetben a választópolgárok szemei előtt. Az újonnan megválasztott kormány az országa lakosaival foglalkozzon, és ne az alattomos brüsszeli és washingtoni háttérpolitikának akarjon megfelelni a lakosság rovására. Minden esetben tudjon nemet mondani az olyan elvárásoknak, amelyek a lakosságot károsítanak. És ami a legfontosabb, végre legyen magyar párt, legyen magyar érdekképviselő a kormányban, s ezzel legyen nyugalom, stabilitás, előre lépés minden téren és győzzön a józan ész!

Kérem lakosainkat, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a Parlamenti választásokon 2023 szeptember 30-án, és szavazzanak szülőföldjükre, szavazzanak az szerint, amit a szívük diktál!

Mindehez kívánok tisztelt lakosainak nagyon jó választást, utána békés őszi időszakot, hogy kellőképpen feltudjanak készülni a rohamosan közelgő tél kiszámíthatatlan viszontagságaira.

Tisztelettel,

Iván Lajos polgármester

Egyházközségünk életéből

Templombúcsú – Szent Péter és Szent Pál ünnepe

Idén második alkalommal a Gellei Péter-Pál Napok keretén belül került sor a búcsúi szentmisére 2023. június 29-én, melyet Ft. Pammer Tamás újmisés atya mutatott be Somorjáról. Az ünnepi szentmise után az I. és a II. világháborúban elesett hősök emlékműve előtt helyeztük el az emlékezés koszorúit.

2023. július 2-án, búcsúvasárnap az ünnepi szentmise főcelebránsa Öexc. Halkó József püspök atya volt. A szentmise után a MEG NEM SZÜLETETT GYERMEKEK felújított emlékművét is megáldotta. Köszönet mindazoknak, akik munkájukkal és anyagi hozzájárulásukkal is támogatták a felújítást.

Plébániai zarándoklat

2023. július 5-én plébániai zarándoklatra indultunk lelkiatyánkkal, Jankó Gábor plébános úrral. A zarándoklat szorgalmazója és segítője Iván Marika volt, aki közeli kapcsolatot ápol volt lelkiatyánkkal Pati Ferenc Károly premontrei szerzetessel. Az első megállónk Bény községbe vezetett, ahol megtekintettük a románkori, Szűz Mária tiszteletére szentelt premontrei apátsági templomot. Mellette az 1000 körül épült rotundát, azaz körkápolnát néztük meg, mely a világon egyedülálló akusztikával rendelkezik. A falumúzeumban, a mesze földön híres bényi kurtaszoknyás népviseletet csodáltuk meg. A falut körülölelik az úgynevezett Avar sáncok, más néven a hármaskörgyűrű. Meglátogattuk a sánc tövében levő Mária kegyhelyet és kápolnát amely a Bényi Szentkútként ismert búcsújáróhely. Lelkivezetőnk, Gábor atya vezetésével zarándokcsoportunk itt is imádkozott. Kicsit itt elidőztünk, majd folytattunk zarándoklatunkat Csúzra, ahol már a régi lelkiatyánk várt minket. Először szentmisén vettünk részt, majd a felújított, történelmi plébániaépületben megvendégelték minket. Károly atya vendégszeretete határtalan, mindenkit ismert, min-

denkihez volt egy kedves szava. Igazi élmény volt a vele való találkozás. Arany szívét mutatja, hogy mindenkit megajándékozott saját készítésű borával. Károly atya megmutatta nekünk a Fűr községben található Szent Imre templomot, ahol szintén ő miséz. Innen egy hangulatos vendéglőbe érkezünk, ahol Dúras Márk atya, Kürt község plébánosa várt minket. A finom ebéd után az utolsó úticélunk a Kürt mellet található Cigléd megtekintése volt. Ez egy nagyon szép Mária-kegyhely, ahol a Kisboldogasszony-kápolna emelkedik a magasba, és a völgyben forrás fakad, melyet egy kisebb kápolnácska véd, és amelynek

Találkozás Károly atyával

vizét annak gyógyító hatása miatt fogyasztják az arra járók. Megcsodáltuk a kegyhelyet, együtt imádkoztunk, majd fájó szívvel elbúcsúztunk Károly és Márk atyáktól. Zarándokcsoportunk lélekben megújulva, boldogan tért haza.

Bény

Pléb.zaránd. _Szent Imre templom

Kápolnabúcsú, Cséfa

Szent Anna búcsú

Szent Anna napján, 2023. július 26-án a szomszédos filiálisra, Kislúcsra látogattunk el. Az ünnepi szentmise előtt Szent Anna ájtatosságot, rózsafüzért és zsolozsmát végeztünk. Kértük a kápolna védőszentjét, Szent Anát, hogy óvjon, védelmezzen minket és járjon közben értünk.

Kápolna búcsú Cséfán

Nagyboldogasszony ünnepe előtt, 2023. augusztus 13-án, vasárnap délután közösségünk plébánosa, Jankó Gábor atya vezetésével Szűzanya köszöntő ájtatosságot végeztünk Cséfán az útmenti kápolnánál.

Szent István kardmásolatának bemutatása

2023. augusztus 16-án Gábor atya vezetésével a szentmise előtt Szent

István király tiszteletére ájtatosságot végeztünk, majd az ünnepi szentmise után a Szent István Lovagrend tagjai bemutatták Szent István Királyunk ereklyésített kardmásolatát, majd ereklyetisztelet következett.

Szent István ünnepe

2023. augusztus 20-án államalapító királyunk, Szent István ünnepén szabadtéri szentmisére került sor a templomtéren a többszáz éves tölgyfa árnyékában.

Az ünnepi szentmisét a község plébánosa, Jankó Gábor atya mutatta be. Utána az újkönyér és az arató koszorú megáldására került sor. A megszentelt kenyerek szétosztásra kerültek, sokan haza is vittek belőle beteg, idős hozzátartozóiknak. Az ünnepet díszpolgári avatás és kulturális program zárta.

Filmvetítés

A Mária Légió szervezésében 2023. szeptember 3-án Pio – Feszület kereszt nélkül c. dokumentumfilm vetítésére került sor rendhagyó módon az alapiskola épületében. Köszönetünket

fejezzük ki az iskola igazgatójának, Trencsik Anikónak, hogy helyiséget biztosított a filmvetítéshez és évek óta az iskola technikai felszerelésével lehetővé teszi ezen programjaink megvalósítását. A vetítés előtt Gábor atya köszöntötte a jelenlévőket, és szólt néhány gondolatot Pió atya életéről. A filmvetítés után a légiós testvérek üdítővel és szerény agapéval kedveskedtek a résztvevőknek.

Szűz Mária születésének ünnepe a Bacsfa-Szentantali kegyhelyen

2023. szeptember 9-én és 10-én került sor a főbúcsúra Bacsfa-Szentantali kegyhelyen. Szombaton késő délelőtti papi áldással indultak útnak gyalogos zarándokaink az egyházzel-lei plébániatemplomból Szentantálra, hogy részt vegyenek a Kisboldogasszony búcsún. Plébániánk híveinek másik része pedig autókkal érkezett a kegyhelyre. Az ünnepi szentmisére 18 órakor került sor, melynek főcelebránsa Ft. Dr. Barsi Balázs, OFM atya, ferences hitszónok volt.

Vasárnap az ünnepi szentmise 17 órakor kezdődött, melynek főcelebránsa Öexc. Mohos Gábor, esztergom-budapesti segédpüspök, a budapesti Szent István Bazilika plébánosa volt.

Templomunk felszentelésének évfordulója

2023. szeptember 14-én, Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén a 18 órai szentmise keretében adtunk hálát templomunkért. Ez a nap ugyanis plébániatemplomunk felszentelési ünnepének évfordulója is egyben. Templomunk születésnapja, az év egyik legnagyobb ünnepe. Míg a templom patrónusának (Szent Péter és Szent Pál) ünnepén közösségünk védőszentjeinek közbenjárását kérjük, a templombúcsú napján a LÁTHATÓ TEMPLOM felszenteléséről megemlékezve tulajdonképpen a LÁTHATATLAN TEMPLOMNAK, az Egyháznak titkát ünnepeljük. Az év folyamán kétszer üljük meg ezt a napot: saját plébániatemplomunk felszentelésének évfordulóján, és a székesegyház felszentelésének évfordulóján az egyházmegye valamennyi templomában. Ezen kívül megemlékezünk Róma-város főtemplomainak szentelési ünnepéről is.

Hogyan szeressük templomunkat?

1. Jegyezzük meg felszentelésének évfordulóját, és tartsuk meg teljes fénnel és buzgósággal. Gyónás, áldozás és a kiszabott feltételek teljesítése által nyerjük el az erre engedélyezett búcsút. (Búcsú = az Egyház közbenjárására az idegtartó büntetések egy

részenek elengedése meghatározott feltételek mellett, az ember szeretetteljes buzgóságának mértéke szerint.)

2. Elmélkedjük át e napon az Egyházzal és a templomról szóló csodálatos himnusz: „Boldog város, Jeruzsálem”.

3. Ismerjük meg templomunkat. Tanuljuk meg, melyik oltár, szentkép kinek a tiszteletére hív. Ismerjük meg művészeti kincseit is. Szeressük ékes-ségét: az épületet, felszerelést, miseruhákat, kelyheket. „Uram, szeretem a te házad ékességét és dicsőség lakóhelyét” (Zsol 25,8). Ne engedjünk semmit pusztulni, piszkolódni, - áldozunk a templom ékességére szükség szerint munkát, pénzt. A buzgó keresztény nemzedékek szívesen gyarapították is a templom belső felszerelését.

4. Szeressük templomunkban egyházunkat. Ragaszkodjunk hozzá, mert „nem lehet senkinek Isten az atyja, akinek nem anyja az Egyház” (Szent Ágoston). Mondjuk el év közben többször is az Egyházzal szóló vesperást.

Tanévnyitó szentmise

Ezt a tanévet is diákmissziával kezd-

tük, melyre 2023. szeptember 20-án került sor. Iskolánk tanulói és tanárai a szentmise előtt elvégezheték szentgyónásukat majd a tanévnyitó szentmisében kértük a Szentlelket, hogy vezesse gondolatainkat és cselekedeteinket az egész év folyamán.

Rózsafüzér kiállítás az egyházzel-lei templomban

„Rózsafüzér Királynője könyörög érettünk!”

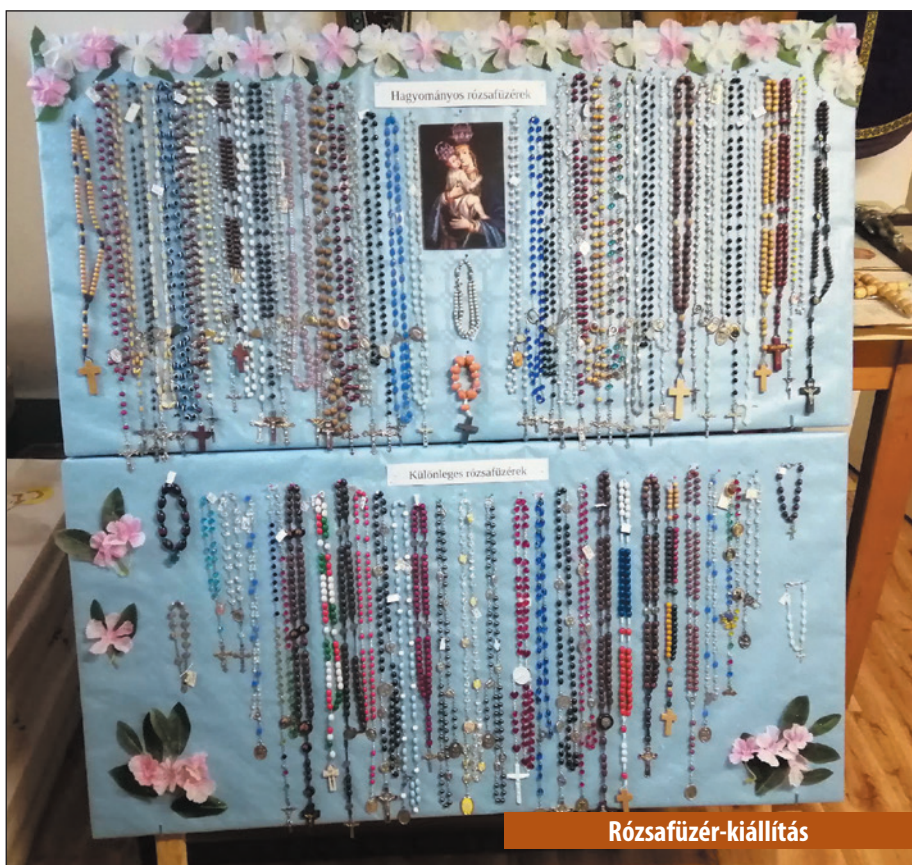
Több év kihagyás után újra megrendezésre kerül a rózsafüzér kiállítás.

Szebbnél-szebb rózsafüzéreket kaptunk a hívektől, a családoktól, a gyermekektől. A kiállítás október végéig lesz megtekinthető a templomban.

OKTÓBERBEN KÖZÖSEN IMÁDKOZZUK A RÓZSAFÜZÉRT

Az októberi hónap folyamán a szentmise előtt ünnepélyesen imádkozzuk a rózsafüzért. Teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki a rózsafüzért közösségben, például a templomban mondja el. Teljesíteni kell még az általános feltételeket is.

Bognár Laura

Rózsafüzér-kiállítás

Ünnepélyes tanévnyitó

Sok szeretettel köszöntöm a megjelent tanítványainkat, tisztelettel és szeretettel üdvözlöm kollégáimat, az iskola valamennyi dolgozóját, a szülőket, hozzátartozókat, ünnepségünk minden kedves vendégét a 2023/2024-es tanév ünnepélyes tanévnyitóján.

Külön tisztelettel köszöntöm Iván Lajos polgármester urat.

Gyorsan eltelt a nyár, és észre sem vesszük, beköszönt az őszi, a szeptember és vele az új tanév. Reggelente az utcákon megjelennek a gyerekek, az őket kísérő szülők. Az iskola újra megtelik a gyerekek kedves zsongásával.

Kedves Első osztályosok!

Tudom, hogy nagyon vártátok már a mai napot, hogy végre iskolások lehessetek! Nyár elején elköszöntetek az óvodától, az óvó néniktől, és ma első alkalommal álltok itt közöttünk. Sok élmény, új barátok várnak rátok, ugyanakkor elkezdődik egy mindennapi kötelesség is: a tanulás. De biztos vagyok abban, hogy a tanító nénik segítségével, valamint szüleitek támogatásával kinyílik számotokra egy új és izgalmas világ. Kívánom nektek, hogy érezzétek jól magatokat nálunk és sok szép sikert éljétek át tanulmányaitok során.

A mai tanévnyitón nálatok jobban csak a szüleitek izgulnak, ezért most hozzájuk fordulok.

Tisztelt Szülők!

Nagyon örülök, hogy itt vannak, és jelenlétükkel támogatják csemetéiket. Megkérem önöket, hogy a tanév folyamán bármikor forduljanak hozzánk bizalommal, kérdéseikkel, esetleges problémáikkal. Biztos vagyok benne, hogy közösen - gyerek, tanító és szülő - sikeresen zárjuk majd az előttünk álló tanévet.

Kedves Kilencedikesek!

Életetek egy fontos szakasza zárul le ebben a tanévben. Jövő ilyenkor már valamelyik középfokú oktatási intézmény tanévnyitó ünnepségén álltok majd, némi szorongással és tele tervekkel. Kívánom nektek, hogy érezzétek magatokat kilencedikben is jól, tanulásban és emberi értékekben, viselkedésben egyaránt gyarapodjatok. Tanuljatok és viselkedjétek példamutatóan! Mutassatok mindenben jó példát az itt álló első osztályosoknak.

Kedves Többiek!

Mindenkinek fontos szerep jut ebben a tanévben. Tőletek is kérem, hogy tanulással, fegyelmezett magatartással öregbítsétek iskolánk hírnevét. Fogadjátok meg tanítóitok intelmeit, ké-

réseit, hiszen mi azért vagyunk, hogy megmutassuk nektek a helyes utat, amely segítségével egykoron célba értek. Ehhez azonban elengedhetetlen a szorgalmas, lelkiismeretes munka, ami nálatok a tanulást jelenti.

Szeretnénk minél több színes programot szervezni számotokra, szeretnénk felújítani sok tanítás utáni programot, köröket, amelyek a koronavírus előtt már jól ismertek voltak. De ehhez szükség lesz a ti aktív hozzáállásotokra. Csak közösen tudjuk elérhetővé és élvezetessé tenni az iskolai életet.

Kedves Kollégáim!

Az új tanév küszöbén kérek benneteket, hogy a ránk váró tanévet tegyük egymás számára hasznossá, eredményessé és együtt törekedjünk arra, hogy a ránk váró iskolaév végén sikeres tanévről számolhassunk be.

Tisztelt jelenlévők!

Az új tanév küszöbén szeretném megköszönni sok aktív szülőnek aldozatos munkáját, a szülői szövetségnek az anyagi és személyi támogatást, valamint fenntartónknak Gelle Község Önkormányzatának, hogy biztosítja az iskolában folyó oktató-nevelő munkához szükséges feltételeket.

Kívánok mindannyiunknak jó egészséget. Legyen örömteli tanévünk! Legyen áldás ezen az iskolán és minden benne munkálódón!

Ezekkel a gondolatokkal a 2023/2024-es tanévet megnyitom, és egyben megkérem a polgármester urat, hogy tartsa meg ünnepi köszöntőjét.

Trencsik Anikó
igazgató

„A gyermekben mindig keressük a jót”

Ötven év az Egyházgellei Alapiskola pedagógusaként

A pedagógusi pálya nagyon nehéz de nagyon szép hivatás. Sokunk számára egy életre szóló elkötelezettséget jelent.

Ez biztosan elmondható Kovács Mária tanító néniről, aki 1973. szeptember 1-jétől gyakorolja, éli meg ezt a hivatást. Az egyetem befejezése után azonnal az Egyházgellei Magyar Tannyelvű Alapiskolába irányították az akkori felsőbb szervek, ahol feltétlenül szükség volt matematika szakos pedagógusra. Az akkori igazgató azonnal bedobta a mély vízbe, 7., 8. és 9. osztályban tanított matematikát. Éveken keresztül tanította, nevelte a felső tagozatos tanulókat, versenyre és felvételikre készítette fel őket.

Az évek folyamán 10 osztálynak volt osztályfőnöke, kicsit több, mint 10 000 gyereket tanított, és 40 000 tanórán keresztül próbálta megismertetni tanítványaival a matematika alapjait. Az első tanévtől kezdve a mai napig töretlen lelkesedéssel, lendülettel és türelemmel megy az órákra. A

gyerekeknek mindig igyekszik megfelelni, próbál alkalmazkodni a modern kor, a mai gyerekek óhajainak, feltételeinek. A szülőkkel, a pedagógustársakkal is jó kapcsolatot tart fent, az aránylag nagy korkülönbség ellenére. Gyakran fordulunk hozzá tanácsért, segítségért, mert szükségünk van a tapasztalatára. Ilyenkor mindig van egy-egy jó ötlete, tanácsa. Gyakran előfordul, hogy valamelyik tanulónk szüleit és nagyszüleit is tanította már. Nagy tisztelettel fordul hozzá szülő, nagyszülő, pedagógus egyaránt, mert ő is végtelen tisztelettel és alázattal végzi immár 50 éve a környék gyerekeinek oktatását. Néhány éve már csak heti 10 órában végzi ezt a fontos munkát, de a tanításhoz való hozzáállása, lendülete a mai napig töretlen.

Minden reggel fitten, jókedvvel érkezik az iskolába – ha az időjárás megengedi – kerékpárral. Egyszer kiszámította, hogy ha összeadná azt a távolságot, amelyet az évek folyamán munkába járáskor megtett biciklivel,

akkor kétszer megkerülhetné a Földet.

Valamennyi jelenlegi és volt diák, szülő, pedagógus nevében köszönjük a fél évszázados áldozatos munkáját, köszönjük, hogy minden nap hozzájárult az iskolánk sikereihez. Kívánunk a továbbiakban is jó egészséget, kívánjuk, hogy a jövőben is találjon örömet a tanításban és együtt örülhessünk a diákjai sikereinek.

Köszönjük Kovács tanító néni!

1.A – 2023/2024

1. Blaho Sofia,
2. Csaplár Regina
3. Incédi Dávid
4. Horváth Dominik
5. Méry Ádám
6. Mészáros András
7. Seregül Lilien
8. Špaček Karin
9. Szabolcs Dorina
10. Szabó Sára

Osztályfőnök: Bartal Zsuzsanna

1.B osztály, 2023/2024

1. Bugár Ádám
2. Bugár Balázs
3. Cséfalvay Lara
4. Červenka Eliza
5. Fegyveres Dávid
6. Fúro Jázmin
7. Kočiš Viktória
8. Mészáros Levente
9. Sztás Liza
10. Varga Csaba

Osztályfőnök: Huszárik Éva

Pillanatképek - Ballagás 2023

Polgármesteri díj

A II. Gellei Péter-Pál napok keretén belül rendezett bekettfai emlékmű állítása alkalmával falunk polgármestere, Iván Lajos Polgármesteri díjban részesítette Zirig Árpád költő, író, pedagógust, Beketta szülőttjét.

Zirig Árpád, író, költő 1940.11.16-án született Bekettán.

Bekettfai felmenői révén verseiben, novelláiban gyakorta megjelennek az egykori gellei, gelleszéi élet minden napjai, az ott élő emberek szokásai, élete, hit- és hiedelemvilága. Könyvtári beszélgetések alkalmával, író-olvasó találkozók, baráti beszélgetéseken mindig örömmel mesél gyermekkori élményeiről, a gellei iskolában eltöltött éveiről, a megélt pillanatairól. A gellei Templom-téren egy emléktáblával ellátott fa hirdeti szimbolikusan, hogy az író, költő családfájának itteni gyökereibe kapaszkodik.

Tanulmányait alapfokon Gellében, középfokon a Dunaszerdahelyi gim-

náziumban (1956–1959), felsőfokon pedig (1960–1964) a Nyitrai Pedagógiai Főiskola, földrajz–természettan karán végezte.

Pedagógusi életpályája:

1965–1971 Nagymegyer, 1971–1975 Nagymagyar, 1975–1986 Dunaszerdahely, 1986–1990 Pozsonyepérségre.

1990–1992 a Dunaszerdahelyi Járási Metodikai Intézet dolgozója, 1992–2002 igazgatóhelyettes. Jelenleg nyugdíjas.

Díjak, kitüntetések:

- J. A. Komenský kitüntetés / 1990 /

- Magyar oktatás újraindításának az emlékére: emlékérem / 50. évforduló /

- VÁR -díj: SZÉKESFÉHÉRVÁRI VÖRÖSMARTY TÁRSASÁG díja / 2010 /

- Dunaszerdahely Város Pro Urbe Díj – 2011

- Vörösmarty díj / 2022 /

Tagság szervezetekben, társaságokban:

- 1968 – 69 MISZ ifjúsági szervezet – a szövetség dunaszerdahelyi járási elnöke országos elnökségi tag

- 1990 – Csehszlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége – alapító tag
- 1990–1996 a Csehszlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége járási elnöke

- Csehszlovákiai Magyar Írók Társasága

- 1992 – SZMÍT

- 1999 – A magyar írószövetség tagja

Zirig Árpád községünk Polgármesteri díjában az egyetemes magyar irodalmat gazdagító életműve elismeréséért részesült.

Köszönetünket fejezzük ki továbbá az eddig megjelent köteteiért, a történetekre ráfűzött szavak és mondatok mögötti útmutatásért, lokálpatriotizmusáért, szülőföldje jó hírnevének öregbítéséért, és a ránk hagyott bekettfai történetekért. Minden olyan verssorért, ami közösségünk megtartó erejét hivatott erősíteni és minden magasztos szóért, és írásért, melynek üzenete az itt élőknek állít emléket. További munkásságához kívánunk sok erőt, jó egészséget.

-szerk-

Mit ér a tér?

Gelle község szívének (és lakosai lelkének) meghatározó eleme a Csalóközben ritkaságszámban előforduló (falunkon kívül csupán Csallóközcseréskertben) kéttornyú templomunk. A szent Péter és szent Pál apostolok nevét dicsőítő építmény a 13. század első feléből maradt ránk. Igaz, számos átépítésen és felújításon átesett már, ám az egykori pompájából, méltóságot és tiszteletet árasztó megjelenéséből mit sem vesztett. Ezen szent hely a maga több mint 700 esztendőjével számos dolgot megélt már, helyszínként szolgált felemelő, ünnepi és tragikus, szívet szorongató eseményeknek is egyaránt. A gondosan rendben tartott templomtér emléktábláival, -oszlopáival, -szobraival, valamint a többszáz éves fáival gyönyörű keretként öleli körül Gelle legfőbb látványosságát. E meghatározó helyszín, ha mesélni tudna...

Ezért is fontos falunk lakosságának, hogy a templomtér ne csak a múltba tekintő ablak szerepét lássa el, hanem a jelenben is ki legyen használva. A tér generációkat egyesítő funkcióját méltán látta el az idei augusztus folyamán is, otthont adva két egymástól kicsit eltérő hangulatú eseménynek.

Augusztus 18-án a közösségépítő jelleggel megrendezett TÉRlátás című kötetlenebb, baráti hangulatú esti programnak szolgált helyszínként falunk központjának tere. Az első alkalommal megvalósított esemény alap

gondolata, hogy „Mit ér a tér, ha nincs rajta élet!? Töltsük hát meg élettelle!” És így is lett! A régi stílusú, sejtelmes sárga fényt árasztó kandeláberek közé madzagok kerültek, hogy fényükkel kiemeljék a homályból Gelle szülöttének, Kovács Tamás, amatőr fotósnak fényképes látásmódját. Az előhívatott diákon keresztül ismerkedhettünk meg a fiatal tehetség világlátásával és személyiségével egyaránt. A fotópapírokon megjelenített tájak és természetfotók nyugalma, a csillagos éjszaka és a Hold sejtelmes képe magába szippantotta a nézőjét. A portrékról szinte kiköszöntek a modellek. Csábítóan hatottak az épületek fekete-fehér részletei is, melyeket az „átlagember” észre sem szokott venni. Az önarcképek felfedték a készítőjük néhány személyiségmorzsáját és hipnotikusan vonzották a tekinteteket. A szabadtéri kamarakiállítás élő zenével vált igazán hangulatossá. A szintén gellei származású előadók egész este szolgáltattak aláfestő zenét és éneket a baráti, sőt inkább családi beszélgetésekhez. A zenészek vegyes korosztályát mindenki szívesen fogadta, hiszen egyaránt leltünk bennük ismerősökre, barátokra, régi osztálytársakra, vagy épp gyermekeink játszótársaira. Az este folyamán Bertók Szimona, Kázmér Réka és Zöld Emese mutatták meg énekhangjukat, gitármuzsikát Ritter József, harmonikaszórt pedig Zöld László szólaltatott meg. A „hivatalos

fellépés” után rögtönzött formációk is alakultak, melyek mellett jobban csúszott a tepertős pogácsa, fogyott a fröccs, könnyebben nyíltak a szívek és meghittebbek lettek a beszélgetések.

A templom körül elhelyezkedő terület két nappal később, augusztus 20-a, a legnagyobb nemzeti ünnepünk alkalmával már egy másik arcát mutatta nekünk. Ledobva lezser díszait ünnepi köntöst öltött magára, hogy jelképesen fejet hajtson és felidézzék a mai napig nagy befolyással bíró szent István király személyét. Az István királyunk tiszteletére megtartott istentisztelet immár hagyományosan a „nagy tölgyfa” alatt kapott helyet. A szentmise során megemlékeztünk első királyunk sorsfordító cselekedeteiről, a keresztényhit és -vallás fontosságáról, valamint nem-

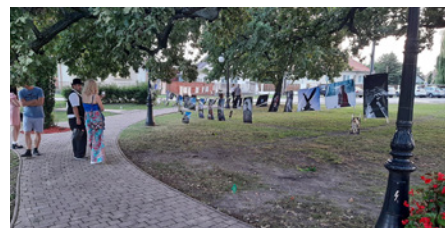

zetünk összetartó erejének nélkülözhetetlen létéről. A mise végzetével a főtisztelendő úr megáldotta a teljeséget jelképező kerek alakra sült Új kenyeret és a Szent Korona formájára emlékeztető Aratókoszorút.

A szabadtéri mise után, a gyors tértrendezés végeztével falunk polgármestere immáron második alkalommal adta át díszpolgári kitüntetését. A megtisztelő elismerést az egy életen át folytatott munkájával, önzetlen segítségnyújtásával, falunkra gyakorolt nagy hatásával két gellei polgár érdemelte ki és vette át, Álló Ferenc és Szabó Cecília.

A megható ünnepséget méltó, szent István királyt és a magyar nemzetet éltető, szívmengető zeneszámok zárták Zöld Emese, helyi tehetség előadásában.

Iván Bittera Gabriella

PARLAMENTI VÁLASZTÁSOK 2023

A választás egyfordulós és arányos, egész ország egy körzetnek számít. Az emberek pártlistákra szavaznak. A pártoknak és pártkoalícióknak legkésőbb 90 nappal a választások előtt le kell adniuk a listájukat a választási bizottság jegyzőjének. A bejutási küszöb az önállóan induló pártoknak 5%, 2 vagy 3 pártból álló pártszövetségeknek 7%, 4 vagy több pártból álló pártszövetségeknek 10%. Állami támogatásban később a legalább 3%-ot elérő pártok részesülnek.

A választáson való induláshoz a pártoknak letétbe kell helyezniük 17 000 eurót. A pártok 3 millió eurót költhetnek a kampányra, melyről transzparens számlát kell vezetniük.

A választáson preferenciális szavazás folyik, azaz a választók rangsorolják a jelölteket. **A pártlisták közül egyet kell kiválasztani, és azon legfeljebb négy név előtti számot be lehet karikázni.** Ha valamelyik jelölt

neve előtti számot legalább az összes pártszavazat 3%-át elérő számú választó bekarikázta, akkor az illető a saját pártja listájának az elejére ugrik. Több előreugró jelölt esetén a kapott karikák száma alapján állítanak fel sorrendet. Ha nem szerepelnek karikák a szavazólapon, akkor az automatikusan a lista első 4 jelöltjéhez számít. **A pártlistára leadott szavazat akkor is érvényes, ha a karikázást elrontja a szavazó.**

A választópolgár csak egy lista szavazólapját helyezheti a borítékba, különben nem lesz érvényes a szavazat. A fel nem használt vagy hibásan megjelölt szavazólapokat a szavazónak egy lezárt dobozba kell bedobnia, ellenkező esetben kihágást követ el, amiért 33 eurós büntetést szabhatnak ki rá.

A külföldön tartózkodó szlovák állampolgárok szavazatukat postán küldhetik el. Nekik legkésőbb 35 nap-

pal a választások napja előtt kézbesítenek a külföldi tartózkodási helyre egy lepecsételt borítékot a szavazólapokkal, a választási útmutatóval és egy felcímezett választóborítékkal. A levélszavazatoknak legkésőbb a választások napja előtti utolsó munkanapig, azaz 2020. február 28-ig kell beérkezniük. (Körülbelül 300 ezer szlovák állampolgár él tartósan külföldön, közülük 30-50 ezer fő magyar nemzetiségű.)

Összesen 150 mandátumot osztanak szét. A szlovákiai alkotmány módosításához a parlament háromötödös többsége kell, azaz legalább 90 képviselő.

-szerk-

Gellei óvoda

Szeptember 4-én újra kinyíltak az óvoda kapui. Az épület falai megteltek élettel, zsvajjal és hangos kacagással. Az óvónénik tárt karokkal várták már az ismert gyerkócok mellett az új kiscsoportos ovisokat, akik megszeppenve, nemegyszer sírásra görbült szájjal léptek át az óvoda küszöbét. A szoktatási idő végeztével a kis „újonc” ovisok előtt új távlatok nyílnak, barátságokat kötnek, önfeledten játszanak kedvenc játékaikkal és aktívan bekapcsolódnak az óvodai életbe.

Az óvoda igazgatósága köszönetét fejezi ki az egyik kedves apukának, Mészáros Zsoltnak, aki felajánlotta segítségét és önzetlenül vállalta a kültéri játékok átfestését.

Póda Erika

A GELLEI ÓVODA TEVÉKENYSÉGEI

A nyár folyamán megérkezett az új mászóka. A gyermekek örömmel vették birtokba.

A NAGYBUDAFAI ÓVODA ÉLETÉBŐL

Az első napok az óvodában

Úgy a szülőknek, mind pedig a gyerekeknek óriási mérföldkő, amikor a család féltett gyöngyszeme elkezd az óvodás éveket. A gyerek életében egy új, függetlenebb időszak következik. Meg kell szokniuk a szüleiktől való elválást, akik eddig mindig rendelkezésükre álltak. Az óvodában számtalan olyan élethelyzettel találkoznak, amit el kell sajátítaniuk és sok új kortársukkal kell majd megismerkedniük.

Cséfalvay Katalin

**Szeretettel meghívjuk Önöket
a Nagybudafai óvoda szülői báljára**

A bál 2023. október 28-án 19:00 órai kezdettel
kerül megrendezésre a nagybudafai kultúrházban.

A belépőjegy személyenként 25€
(üdvözlőital, 2x vacsora, desszert, kávé)

Zenész: Kiss Tamás

A belépőjegyek megvásárolhatók az óvodában,
Czére Krisztinánál 0904 989 762

Keresztes Melindánál 0904 128 800

Felajánlásokat tombolára és támogatói jegyeket
szívesen fogadunk.

Mindenkit szeretettel várunk!

Látogató a szigetre épült városból, Florianópolisból

Szeptember 6-án, az ebédszünetről visszatérve egy férfi túrabiciklit pillantottunk meg a községi hivatal bejáratánál. Felpakolva, táskák elől-hátul, üdítők, sátor, sőt a friss cipó látványa tette teljessé az összképet. Az ember lánya rögtön gondolta, egy nagy utazóhoz lesz szerencséje. A kerékpár tulajdonosa, egy szimpatikus, fiatal, napbarnított srác, idegen nyelven szolt az egyik irodai alkalmazottunkhoz, aki egy „sí szpík inglis”-sel átirányította az angolul beszélő kolléganőjéhez. Így indult ez a „hosszú szerda délután”. Egy halk sóhajt elnyomva gondoltuk: „Na, ez is jól kezdődik!”. A fiatalembert beinvitáltuk az irodádba, ahol elmondta gondját-baját.

Kiderült, hogy az alapiskola udvarán szeretné sátrát felállítani, elszállásolás céljából. A probléma gyorsan megoldódott. Mi pedig kíváncsiak voltunk „új ügyfelünkre” és kérdések sorozatát tettük fel neki, tolmácssá átalakult kolléganőnk segítségével. Ő pedig türelmesen válaszolt, miközben konzervbe zárt ebédjét szeretne volna felmelegíteni. Tonhalas spagettijét látva egy igazi csallóközi menüt - rántott húst rendeltünk hivatlan vendégünknek. Kedvessége, udvariassága és széleskörű tájékozottsága rabul ejtett bennünket, rögtön a szívünkbe zártuk. Utazónkat Leonardo Valenzának hívják, 39 éves, földrajz szakos tanár aki a brazil Florianópolisból származik. Ez egy szigetre épült város Délkelet-Brazíliában, Santa Catarina állam fővárosa. „Varázssziget” néven is emlegetik. Figyelemre méltó természeti szépsége mellett egyeteme Latin-Amerika 10 legjobb felsőfokú intézményei közé tartozik. Leonardo az egyetem szomszédságában lakik. Megbeszéltük vele, hogy pár gondolatot írunk róla és életre szóló hobbjáról a faluújságba. Az ötlet tetszett neki. Pár képet ellőttünk róla, felpakolt kerékpárjával pózolva. A személyes bemutatkozás után kérdeztük az útja során átélt élményeiről, mindennapjairól. „Állandó hálósobája” a sátra, tisztálkodási szükségleteit lehetőség szerint benzin-kutakon végzi. Legtöbbször kenyeret, a meleg ételek közül tonhalas tésztát fogyaszt, amelyet saját kompakt tűzhe-lyén készít el. Nemegyszer az újonnan szerzett barátok meghívásának is eleget tesz, tehát az egyes országokra jellemző

gasztronómiai ínycségek kipróbálá-sára is lehetősége adódik. A beszélgetés közben kiderült: nem kispályás a világ-járás terén.

10 évvel ezelőtt, 2013-ban hozta meg nagy döntését, eltökölte, hogy ke-rékpárra pattanva járja be a számára kedves helyeket, hogy megismerje az országokat, azok történelmét, kultúrá-

Emírségekben, Iránban, Georgiában Örményországban, Törökországban, Görögországban, Észak-Macedóniába, Szerbiában, Bosznia-Hercegovinában és Magyarországon keresztül Szlová-kiába érkezett. Községünk elnyerte tetszését, ezért egy rövid pihenő erejé-ig nálunk állt meg. Tőlünk indult Po-zsonyba, majd a következő úticél a csá-

ját és természetesen az emberekkel kap-csolatot teremtve alakítja ki véleményét az egyes társadalmakról. Első körútja a szomszédos országokba vezetett. Bejár-ta Dél-Amerikát, 9 hónapos vándorlása során 9000 km-t tett meg két keréken. A legnehezebb útszakasz a Kordillerák hegyvonulatán át vezetett, de átküzdötte magát a hegyláncon és megtekintette a Kordillerák ékkövét, Machu Picchut (magyarul: „Régi hegy”) az egykori Inka Birodalomból maradt romvá-rost. 2017-ben egy újabb expedícióra indult. Afrika déli országai szerepel-tek bakancslistáján. Namíbiába repült és innen Botswana-Zimbabwe-Zam-bia-Mozambique-Dél-afrikai Köztár-saság országainak útjait szelte keresz-tül. Hat hónap alatt 5000 kilométert tett meg. A jelenlegi, harmadik felfe-dezőútja a Covid-világjárvány miatt 2021 helyett idén valósult meg. Február 2-án San Paolóból indult repülővel, és Ománban kezdte meg kalandos, embert próbáló útját. Eddig járt Egyesült Arab

szárváros, Bécs volt. Az előzetes tervek szerint október végén Berlinből repül haza. A bejárt országokról, vidékekről összegyűjtött képes beszámolót felhasználja az oktatásban és előadásokat tart az általa felfedezett világról. Elmondá-sa szerint a legkedvesebb emberekkel Iránban találkozott. Nagyon élvezte a Magyarországon eltöltött időt is, az em-berek kedvesek és segítőkészek voltak. Budapesten összebarátkozott egy zene-ka- tagjaival, akiktől meghívást kapott Dél-Lengyelországba, Ószandenc váro-sába, egy zenei fesztiválra. Ide már négy keréken gurult, hisz a sofőr szerepe rá hárult. Kicsit kipihente magát, végre hosszú idő után ágyban aludt, fino-mabbnál finomabb ételeket evett, egy szeletet kapott a lengyel vendégsze-retekből is.

Beszélgetésünk végén felhívtuk a fi-gyelmét, hogy este a sportpályán lehe-tősége adódik a tisztálkodásra is, mivel az ún. „Szedett-vedett Banda” (SZVB) edzést tart. Megfogadta tanácsunkat.

Este laza, megnyerő stílusával kísértelt a focipályára, ahol a fiúk kitörő örömmel fogadták. Beállt közéjük focizni, elbeszélgettek vele, megvendégtelték, majd az előtte álló hosszú útra felpakolták. Elégedettségét a következő posztjával igazolta: „Egy kis út Szlovákiában. Rövid volt, de nagyon élvezetes, főleg a dunai táborozás napjai. Nagy szeretettel fogadtak a falvakban, különösen Gellében, ahol interjút adtam a faluújságnak, táboroztam a falu általános iskolájában (másnap reggel megkaptam a gyerekek szeretetét), és szlovákiai barátokkal fociztam (és grilleztem).“

Fontos számunkra, hogy sikerült megmutatnunk neki „a csallóközi vendégszeretet” és a világ túlsó végén rólunk, falunkról szép, kellemes, szeretetteljes emlékeket fog őrizni a szívében.

szerk.

Fröccsterasz és az álomfalu elhelyezése a piacsbódében

Az idei nyár rendhagyó volt a Gelléi Kulturális Szabadidőközpont és Könyvtár napi működését illetően, ugyanis a kultúrház belső megújulási munkálatai gyakorlatilag kora nyártól kezdve mind a mai napig zajlanak. Ehhez alkalmazkodva, erre alapozva kellett tervezett programjainkat újragondolni, kitalálni. Amit ez a nyár bőségesen adott nekünk, az az égi áldás, vagyis az eső volt, valamint a jó meleg napsütés. Ezekkel is számolnunk kellett a tervezéskor, hiszen programjaink csakis és kizárólag szabadtéri programokként valósulhattak meg. Ezért találtuk ki a Fröccsterasz nevű rendezvénysorozatunkat, ami nevével ellentétben nem csak az ivásról és a jó borokról, fröccsökről szólt, sokkal inkább a személyes találkozásokról, arról, hogy generációk találkozzanak a kultúrház melletti téren, kicsi és nagy, idős és fiatal érezze jól magát együtt! Igyekeztünk jó zenei aláfestésekkel szebbé tenni ezeket a nyári estéket, reméljük, valami picike átment abból, amit adni szerettünk volna nektek!

Másik sikeres projektünk az volt, amikor meghirdettük, hogy építsünk

közösen egy általunk kitalált falut. Akár hasonlíthat is a miénkre, akár tartalmazhat kitalált elemeket, akár futurisztikus is lehet. Sokan bekapcsolódtak a faluépítésbe, klasszikus épületek, kreatív új alkotások kerültek a kultúrház melletti utolsó piacsbódéba, lesettek be, ha arra jártok, érdemes! Anyukák és gyerekek dolgoztak együtt, családok barkácsolták a házakat, amiből összeállítottunk közösen egy olyan álomfalut, ahol a két templom mellett a csodálatos vadászház tövében még egy ökoház is elfért kilátóval és képgalériával, legelővel, jóságokkal, játszótérrel, focipályával, kávézóval, húsbolttal, meg persze a kisbudafai felhőkarcolóval...

Egyszerű, de szívet melengető programokról szólt az idei nyarunk, amiknek egyetlen üzenete volt csupán: újra rátalálni egymásra, újra találkozni, beszélgetni, jól érezni magunkat otthon, a szülőfalunkban. Ha ez az üzenet pár emberhez eljutott, aki értékelte is, már megértte! Búcsúzunk az idei nyártól és tervezzük az őszt! Tartsatok velünk!

Méhes Richard

A NYUGDÍJASKLUB ÉLETÉBŐL

Őszi kirándulás Liptószentjánosba

Az egyházgellei nyugdíjasklub 2023. szeptember 3-tól szeptember 9-ig egyhetes kirándulást szervezett Liptószentjánosba (Liptovský Ján). Az 50 tagú csoport a Ďumbier hotelben kapott szállást. A csoportösszetétel színes volt, mivel több helyről is jelentkeztek nyugdíjasok a kirándulásra. Voltak Duna-szerdahelyről, Nagyabonyból, Somorjáról és természetesen a többség Gelléből.

Az autóbusz az egész kirándulás alatt velünk volt, így bátran szervezhettünk egynapos kirándulásokat a környékre. Hétfőn Liptó Falumúzeumát látogattunk meg Pribilina községben (Pribylina). Ez Szlovákia egyik legfiatalabb skanzene, 1991-ben nyitotta meg kapuit. Mindannyiunkat elbűvölt a hely szépsége, a takaros, fából készült házak mellett a társadalom egykori felsőbb osztályába tartozó személyek házai is helyet kaptak a területen.

Kedden Liptovská Marán, Szlovákia legnagyobb víztározóján hajóztunk. A fedélzetről csodálatos látványban volt részünk, gyönyörködtünk a környező természet csodáiban. Szerdán átruccantunk Lengyelországba, a lengyel piacon nézelődtünk, vásárolgattunk.

Csütörtökön a Csorba-tóra mentünk, amely a legismertebb tátrai tengerszem, a történelmi Csorba község határában található. Pénteken Liptószentmiklósról látogattunk, ahol a város nevezetességeit tekintettük meg.

Kicsit fájó szívvel búcsúztunk e csodálatos helytől, ahonnan mindenki elégedetten, jókedvűen, lélekben kipihenve tért haza. Ha a Jó Isten megengedi, akkor jövőre is szervezünk kirándulást Tátra környékére.

Álló Anna

Díszpolgári kitüntetés

Olyan példaképekre van szükség, akikkel egy nyelvet beszélünk, akikkel közös a történetünk, akik olyanok, mint mi, mégis többek és jobbak nálunk. Akikre úgy nézhetünk fel, hogy közben bennük magunkra ismerünk – hangsúlyozta Novák Katalin Magyarország köztársasági elnöke augusztus 20-án Esztergomban, a Magyar Szent István Rend és a Magyar Becsületrend átadásakor, és ebben a szellemben született döntés községünk képviselőtestületének júniusi ülésén is, két lakosunk, Szabó Cecília, valamint Álló Ferenc személyét érintően, díszpolgári kitüntetésben való részesítése mellett. Mindkét díjazottunknak mindig is fontos volt a magyarsága, a közösséggel, a közösségért dolgozni, munkájukat szolgálatnak is tekinteni. Közös bennük az emberségük, a család fontossága, s hogy mindannyian az egy mindenkiért elv szerint éljék életüket. Az alázatosan elvégzett munkában hittek mindig, és abban, hogy a sikerekhez feltétlenül szükséges a hosszú távú elköteleződés egy cél iránt. A díj nemcsak elismerés, hanem mindannyiunkat bátorít, hogy merjünk életközösséget vállalni embertársainkkal.

Szabó Cecília

Szabó Cecília, született Kovácsovics, 1939 július 14-én született Cséfán a család 3. gyermekeként.

Hat testvérével együtt szerény kö-

rülmények között nevelkedett, nem bővelkedtek, be kellett osztani a mindennapra valót. 1947-ben kezdett iskolába járni, az akkori politikai helyzetnek köszönhetően szlovák iskola volt csak, kiváló tanuló volt, az elemi iskola 6-7. osztályát Gellében végezte, a 8. osztályt Dunaszerdahelyen.

Középiskolai tanulmányait Rozsnyón folytatta. Akkor 1954-et jegyzett a naptár. Szerette az ottani életet, aktívan kivette részét a szabadidős tevékenységekből és az iskolai feladatokból is, tanulmányi ösztöndíjban részesült, 1957-ben kitüntetéssel érettségizett, 18 évesen.

Ágcsernyőn kezdett dolgozni, ahol két hét után **osztályos főnővérre nevezték ki** a kórházban. 1959 novemberének elején kezdett Gellében dolgozni, hatalmas körzet tartozott akkor a községhez, beleértve Patonyokat, Felbárt, Sülyt, Bodakot, Mihályfát is.

1961-ben kötött házasságot Szabó Jánossal, három gyermekük született, János, Zoltán és Marika.

Aktívan kivette részét a falu minden napjaiból, véradásokat, orvosi előadásokat szervezett, elsősegélynyújtó tanfolyamokat, a Szlovák Nőszövetség, a Vöröskereszt helyi alapszervezeteiben is tevékenykedett.

55 évig és 2 hónapig dolgozott példamutatóan a mai generáció számára, 73 évesen vonult nyugdíjba. Öt unokája és egy dédunokája van.

Az élete az önzetlen segítségnyújtás-

ról szólt, ebben a szellemben nevelte gyermekeit is, mindig, minden körülmények között segíteni a másikat. **Ez a hitvallása mind a mai napig.**

Álló Ferenc

Álló Ferenc 1923 december 23-án látta meg a napvilágot Álló Lajos és Gizella Mária gyermekeként. Tizennégy és fél éves korában, az alapiskola elvégzése után már kaszás-arató édesapja mellett szedte a markot az a fiatalember, akinek a születésekor nem sok jót jósoltak a jövőre nézve, lévén gyenge újszülött volt. 1944-ben masinázáskor jött a katonai behívója.

A katonaevei mozgalmasak voltak, ám ő sosem panaszkodott. A háború után az elsők között volt, akik visszatértek a szülőfalujukba, ekkor 1945 júliusát mutatta a naptár.

A katonaevei mozgalmasak voltak, ám ő sosem panaszkodott. A háború után az elsők között volt, akik visszatértek a szülőfalujukba, ekkor 1945 júliusát mutatta a naptár.

Feri bácsi életének elengedhetetlen társa volt a szájharmonikája, a „falu zenésze” címet is kiérdemelte a faluban. 1960. május 28-án megnősült, szinte a saját két kezével építette a családi fészket, amit egy év alatt be is fejezett Pósfán, önerőből, testvéri segítséggel.

Feri bácsi életének elengedhetetlen társa volt a szájharmonikája, a „falu zenésze” címet is kiérdemelte a faluban.

1960. május 28-án megnősült, szinte a saját két kezével építette a családi fészket, amit egy év alatt be is fejezett Pósfán, önerőből, testvéri segítséggel.

A katonaévei mozgalmasak voltak, ám ő sosem panaszkodott. A háború után az elsők között volt, akik visszatértek a szülőfalujukba, ekkor 1945 júliusát mutatta a naptár.

Feri bácsi életének elengedhetetlen társa volt a szájharmonikája, a „falú zenésze” címet is kiérdemelte a faluban. 1960. május 28-án megnősült, szinte a saját két kezével építette a családi

fészket, amit egy év alatt be is fejezett Pósfán, önerőből, testvéri segítséggel. A helyi szövetkezetben dolgozott a feleségével, egészen a nyugdíjazásáig. Két lánygyermekük született, Eszter és Márta. Márta lányával és annak férjével él, akik a mai napig gondját viselik.

Ez év decemberében tölti be századik életévét. Isten éltesse!

Életútját a példamutató munkaszerepetete vezényelte és a szájharmonikája kísérte végig, amit mind a mai napig elővesz néhanapján.

A díjakat Gelle község polgármestere, Iván Lajos adta át, az augusztus 20-i Szentistván napi ünnepi szentmise után Szabó Ceciliának. Álló Ferencnek tekintettel a korára és egészségi állapotára, a községünk díszpolgára cím átadása személyesen az otthonában történt.

Mélyszéges tisztelettel gratulálunk mindkét díjazottunknak, kívánva a lehető legjobb egészséget számukra, valamint azt kívánjuk, hogy még sok éven át örvendhessünk jelenlétüknek körünkben.

Gelle – ahogy te látod

2023. szeptember 15-én, egy jövőbeni fotópályázat indító eseményeként honismereti biciklitúrára került sor a Regence Egyesület tagjainak (Czére Krisztina, Frühwald Álló Marianna, Usačov Péter) szervezésében.

Az eseménysorozatot Nagyszombat megye önkormányzata (Trnavský samosprávny kraj) 500 euróval támogatta. A biciklitúrán összesen 50 ember vett részt: 24 ovis és iskoláskorú gyermek, valamint 26 felnőtt. A 16,67 km-es túra minden falurészben megállt, ahol

a biciklizők megismerhették az adott község – nem egyszer meglepő – történetét és látnivalóit. A résztvevők végig hegyezték fülüket, hogy helyes választ adjanak az eseményre készült, rejtvényekkel és feladatokkal tarkított foglalkoztató füzet kérdéseire. Érdekes volt figyelni, hiszen a helyes megfejtők oklevéllel és ajándékokkal távoztak.

Köszönetet mondunk a Iván Lajos polgármesternek és Mészáros Zsoltnak a közlekedés biztonságának biztosításáért, Vykrent Ági néninek a csemtőfai

vadászháznál elfogyasztott ebédért, valamint a Propagand vállalatnak az ajándékokért.

Járjatok nyitott szemmel és vegyetek részt a fotópályázaton!

Regence

26. gellei gyalogtúra

A Gellei Természetbarátok csapatának valahogy mindig a legnagyobb kihívást a gellei gyalogtúra megszervezése jelenti. Ilyenkor olyan dolgokra is kell gondolniuk, amiket általában nem nagyon, vagy csak felületesen szoktak oldani. Értik ezalatt a megfelelő útvonal kiválasztását, mely mindig az egyik legnehezebb feladatnak bizonyul. A szervezőknek a környék, Gelle, adott, így az itt található feltételeket kell kihasználni. A számos aszfaltút a nyári időjárásban mérhetetlen mennyiségű hőt sugároz,

és minél simább levezésnylés, a jó hangulat megteremtése, a résztvevők minden igényére figyelve a lehető legpozitívabb baráti kikapcsolódás biztosítása.

És mi volt a valóság? Az utolsó nyári hónap nem hazudtolta meg magát, a tomboló kánikula augusztus végén sem igyekezett láttatni kíméletesebb arcából. Szerencsére ez nem riasztott el mindenkit a természetjárástól! Augusztus 27-én, vasárnap már fél kilenc tájban kezdett megtelni étellel az ógellei vadászház területe. Az örömteli viszont-

ezért ezeket a legjobb ilyenkor elkerüli. De akkor mi marad? Csak a határi földes, melyeket csupán kevés helyen szegélyeznek kellemes szusszanásnyi árnyékot biztosító lomblevelűek. Amint megtörtént a táv kijelölése, következik az étel és ital biztosítása. Ennek a hátulütője csupán annyi, hogy nehéz kikalkulálni a megfelelő mennyiséget. Az inkább több, mint kevesebb elve alapján próbálják ezen feladatot megugrani. A legvégső, és egyben a legnehezebb feladat pedig a túra napjára marad – a sikeres

látások, szívbeli üdvözlések már kora reggel megalapozták az elkövetkezendő órák hangulatát. A regisztráció, szokások „szíverősítő” és pillanatnyi csevegés után a Természetbarátok vezetője rövid megnyitóval üdvözölte Gelle szülöttjeit, más falvak, illetve turistacsoportok megjelent résztvevőit és ismertette az esemény lefolyását. A társaság ezután nagy hanggal, vidáman indult útnak a még elviselhető hőmérsékletben egy kellemes hűsítő fuvallattal karöltve. Az útvonal a legtöbbeknek meg sem kottyant, sőt... Az

aszfalt-, kavicsos-, földút egymásutánja olyan gyorsan fogyatkozott a véget nem érőnek tűnő sztorizgatások, hosszúra nyújtott monológok és dialógok kavalkádjában, hogy csupán pár pillanatnak tűnt az indulás és az érkezés között eltelt idő. Az útvonal teljesítése közben a rajtnál (célnál) maradt vezetőségi tagok egyetlen percet sem unatkoztak, ugyanis mire a leülni vágyó társaság visszaért már fogadta is őket a csábító illatú pocakba való. Ételből és italból nem volt hiány, finom könnyed ebéd mellé jól esett a hűvös fröccs, sör és a tizennyolc éven aluliaknak pedig a szóda. Akinek még maradt hely a bendőben, az folytathatta a lakmározást ingyenc házi száraszsütemények kínálatából és hájas tésztából készült rétesből egyaránt. A terülj-terülj asztalkán megjelentek továbbá a résztvevők által szívvel-lélekkel még otthon készített nassolni valók is. Az étkezés és italozgatás közben és után még sokáig folytatódott az eszmecsere, melybe bekapcsolódtak a gyerkőcök, fiatal felnőttek és a szeniorok is egyaránt.

A megjelent turisták a hazaindulás előtt még kézhez vették megérdemelt okleveiket, majd megköszönve a szervezők gondos, figyelmes, áldozatkész munkáját lassal elszállingóztak a családias sikerült vasárnapi sétáról.

Iván Bittera Gabriella

Fiatalok, nyár, népzene és néptánc

Ez év július első hetében ismét jó kedvű gyerekek hangjától, népzene-től és táncos lábak dobogásától volt hangos a gellei alapiskola és a Turul Vendéglő. A Csallóközi Táncegyüttes ez éven is megtartotta a Csallóközi Gyermek- és Ifjúsági Néptánc-táborát, ahol 90-nél is több gyerek élvezhette a nyári szünet első napjait a kiváló oktatók keze alatt. A táborozó gyerekek három csoportba oszlottak életkor és tánc tudás szerint: a legkisebbek bukovinai székely táncokat tanultak Bitter Pétertől és Fecske

Renátától, a nagyobb gyerekek a Székely- Mezőségről mezőkölpényi táncokat tanultak Oláh Attilától és Rigó Marsal Edittől, az ifik pedig a szatmári régióból nagyecsed-i cigánytáncokat tanultak Baranyai Viktor-tól és Baranyai Oláh Esztertől. A zenéről ezúttal is a Csallóközi Táncegyüttes régi barátja és kísérezene-kara, a Pósfai zenekar gondoskodott. A z izgalmas táncok mellett kézműves foglalkozás és légvár is várt a gyerekekre a hét folyamán, nem beszélve az esti muzsikálásokról a zenekarral. A tábor keretén belül ismét ellátogatott községe-ünkbe és elvárásolta közönségét a Paramisi Társulat, akik meseelőadását bárki megtekinthette a Tu-

rul Vendéglő udvarán. Négy nap után ugyanitt zárult a fergeteges néptánc-tábor, ahol bemutatták a táborozók, mit sajátítottak el az intenzív négy napi tanulás során, majd az estét hagyományosan egy jó hangulatú tánc ház zárta a Pósfai zenekarral. Aki nem hiszi, az jövőre vegyen részt rajta! Sok szeretettel várják az újabb jelentkezőket.

A néptánc-tábor a Szlovák kulturális minisztérium, valamint Gelle község támogatásával valósult meg.

Iván András, Pósfai polgári társulás

Beketfáért harsogott a kürt

Beketfa község első írásos említésének 600-ik évfordulója alkalmából emlékművet avattunk a község harangtornya alatt a Somorjai Önkéntes Tűzoltók fúvószenekarának szívhez szóló muzsikája mellett, a község alpolgármestere, Usačov Péter közreműködésével, aki juhász Gyula „A költő kérdez” című versével nyitotta meg a rendezvényt.

Beketfa községnek, mint a Gelle széli községek egyikének 600 éve jegyezték fel ugyanis először a nevét Beketfalva néven: „Ez a katolikusok által lakott falu Pozsony vármegyében, melynek ura gróf Pálffy uraság, Egyházasgellének a szomszédságában fekszik, határja igencsak tágas, földje termékeny, ámbátor erdeje nincsen.”

A beketfalvi Mórocz család ősi fészke most egy kis ékkövet kapott nemlétező koronájára, rajta a felirattal: **voltunk, vagyunk, leszünk**, emléket állítva ezzel azoknak a felmenőinknek, akik itt éltek, itt dolgoztak a mindennapi kenyérért, ide várták vissza a fronton harcoló párjukat, itt vetettek, itt arattak és itt szerettek. Emlékkül szolgál ez a szikla ezután mindazokért, akiket ide hívott haza a

harangszó, s akiknek utoljára itt kondult meg, amikor visszaadták lelküket a teremtőjüknek. Akik magyarul beszéltek, magyarul imádkoztak, s akiknek Beketfalva, Beketfa, a valaha létezett Regence egyet jelentett azzal - **szülőföld!**

Az emlékmű mellet a helyi önkéntes tűzoltó testület tagjai valamint Tóth Erzsébet beketfai lakos álltak díszőrséget. Az emlékművet a Gellei Szent Péter és Pál plébániatemplom plébánosa, főtisztelendő Jankó Gábor, valamint a beketfai felmenőkkel rendelkező Zirig Kristóf atya szenteltek fel, majd Zirig Árpád felvidéki

magyar író, költő, pedagógus, ezer érzelmi szállal Beketfához köthető lokálpatrióta, mondta el erre az alkalomra íródott versét. Ezután Gelle község polgármestere Iván Lajos a község polgármesteri díjával tüntette ki a költőt munkásságáért, utána elmondta ünnepi beszédét:

Tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt ünneplő közösség!

Az előzőekben elhangzott Juhász Gyula versben a költő szinte kétségbe esve kérdezi,

– hogy a vers szavai keltenek-e visszhangot e tájban,

– hogy ez a kiáltott szó fülekre talál-e,

– hogy vannak-e még itt olyanok, akik igénylik e szavakat, és tovább adják-e a szót,

– ha még értik egyáltalán, főleg a fiak, s az unokák,

– és hogy a nagyszülőktől hallgatnak-e majd még meséket ősik nyelvén, mert hiszen ők óvják s féltik majd az összedőléstől nyelvünk templomát, vagyis az anyanyelvünket, identitásunkat.

Nagyon súlyos, és sajnos nem is alaptalan kérdések ezek, főleg ebben az esztelenség szélére sodródott világunkban, amikor is a szülőföld lassan elfogy a lábunk alól az anyanyelvünkkel együtt, csak azért, mert most úgy mond igazán megéri idegenek részére áruba bocsájtani. Vajon igazán megéri?

A Költő fájdalmas kérdései ezek, de lehetnének a mi elődeink kétségbe esett kérdései is, amelyekre a választ kizárólag, csakis mi tudjuk megalkotni, akik az emlékművön lévő középső szó szerint „**vagyunk**” itt, és most.

Rajtunk áll, hogy majd a harmadik szó szerint bátran mondhatjuk, hogy „**leszünk**” is.

Mindez viszont csak akkor fog si-

kerülni, ha azoknak az útját fogjuk járni, akik által az első szó szerint már rég itt „**voltunk**”.

Ez az emlékmű jelzi tiszteletünket elődeink élete és tettei iránt, akik az évszázadok során túléltek tatárjárást, törökhódítást, túléltek pusztító járványokat, a kuruc-labanc háborúskodást, a világháborúkat, impériumváltásokat, megélték a kitelepítések és a megszállások borzalmait, elviselték a különböző rendszerek támadásait és megaláztatásait.

Ez az emlékmű jelzi köszöne-

tünket az iránt, hogy elődeink a sok megpróbáltatás során nem feledték nyelvünket, kultúránkat, megóvták hagyományainkat, s szülőföldjükhöz mindvégig hűek maradtak.

Ez az emlékmű jelzi vendégszeretetünket, jószándékunkat együtt élni, együttműködni bárkivel, aki hasonló szándékkal közeledik felénk, egyértelműen emberként, magyarként, más népeket tisztelve, mindemellett nem feledve mivoltunkat.

És végül:

Ez az emlékmű legyen egy üzenet minden Beketfai és Gelle-i lakosnak, de az egész felvidék többi községeinek is, hogy folytassák ezt a kezdeményezést, mert elég egy közös eszmény és egybefűzi azokat, akiknek egy a nyelvük, egy a hitük, egy a történelmük, egy a kultúrájuk.

Azért, hogy majd egykor büszkén nézhessünk gyermekeink, unokáink szemébe, s majd ők is büszkén adhas-sák tovább hagyományainkat, vehes-sék szájukra elődeik nyelvét, nevét, munkásságát, hagyatékát.

Ezt az emlékművet most tisztelettel átadom Beketfa község lakóinak, hogy óvják, viseljék gondját, hogy ha erre sétálnak gyermekeikkel, unokáikkal szíjgyengítés nélkül, tehessenek

Zirig Árpád:

Emlékszikla állítására...

(Alkalmi vers)

Ki minket megidézél majd jövő embere,
ne csak haraggal, ítélettel légy tele.
Mert volt bizony rossz idő, amikor kicsi falum minden háza,
belebújt a vak éjszakába.
Féltem, nem tudhattam marad-e az arcokon, örömsugárzó mosoly,
vagy elvész minden, nyerő lesz a pokol.
Mióta emlékeim velem vissza járnak,
újra érzem illatát, s elviszem magammal az akácvirágnak.
Ősinger biztat, hitre-hit,
éljem meg magyar szóval misztériumait.
Hajnalodjon, járjon át mindent ébredéskor a remény illata,
Épüljön, szépüljön falucskám, Beketfa!
Ne csak felejthető múltja legyen, de legyen rajta
magyarjainkon a szaporodó szeretet oltalma!
Szóljon az is a nyelvünkön ki itt habog, félve beszél,
hozzon friss örömet ránk a föl-föl támadó dunai szél!
Legyünk bátrak, legyen hitünk,
mert **voltunk, vagyunk és leszünk!**

emlékést erről a mai napról, s örömmel mesélhessék el nekik, az emlékmű üzenetét.”

Mindezek után a jelenlévők, a Somorjai Önkéntes Tűzoltók fúvószene-karának kísérete mellett gyalogosan végigvonultak a falun a „Beketfai Betyárok” szálláshelyén rögtönzött vendégteraszig, ahol Zirig Árpád, az est további házigazdája ünnepi pohárköszöntője után kötetlen szórakozásra került sor.

-il-

A Beketfalvi Mórocz család és emlékeik községünkben

A beketfai (Beketfa ma Gelle társ-községe) Mórocz-család községünk 16-18. századi történetében fontos szerepet játszott. Két művészettörténeti értékű emlék is maradt utánuk, melyeket napjainkig megcsodálhatunk: Mórocz Zsuzsannának a templom szentélyében látható reneszánsz síremléke és ma a templom kertjében elhelyezett Immaculata-szobor (Szep-lőtelen Szűz Mária), melyet egykor ők állíttattak beketfai kastélyuk közelében.

A pozsonyi várjobbágyságok leszármazottai közül Mórocz Péter és fia Antal nyertek nemességet I. Miksa ki-

rálytól 1572-ben, és kapták a korábban a pozsonyi várbirtokhoz tartozó, beketfai kataszterben található földeket. Innen volt a Beketfai nemesi előnevük is. Beketfán építettek egy várkastélyt is, mely Bél Mátyás tanúsága szerint a 18. század végén még jó állapotban volt. A beketfai birtok a 19. században az Esterházyaké lett, majd a 20. századig a Pálffyaké volt.

A Mórocz-család nemesi armá-lese (címerlevele) a Magyar Országos Levéltárban található: kék-vörösen vágott pajzsban zöld hármashalmon egy lábón álló daru, felemelt lábában követ tart. (Ez a címer a síremléken is látható.) A Pozsony vármegyében később másutt is birtokos Mórocz-család

(Réte, Szenc, Vágsellye, Kajal) fontos szerepe játszott nem csak a megyében, hanem országosan is. Mindjárt a nemességet kapott Mórocz Antal szolgabíró lett. A legnagyobb karriert Mórocz Farkas futott be, aki Pozsony vármegye alispánja, sőt 1622-től 1649-ig a legnagyobb országos méltóság, a nádor helyettese volt. Farkas testvére, György a vajkai érseki esküdtje, lánytestvérének, Zsuzsannának a férje, Törös János pedig a vajkai és érsekléli papnemesi szék nádora volt. (A vajkai papnemesi székről a következőket kell tudni: Vajka és még 7 felső-csallóközi falu a középkorban

az esztergomi érsekség faluja volt. Mivel az érseknek, mint az ország egyik főúrnak a középkorban katonaállítási kötelezettsége is volt, de az ő szolgálatában nem voltak familiáris kismesek, akik katonáskodhattak volna, ezért jobbágyparasztojainak nemesi előjogokat adott. Ez együtt járt saját közigazgatással a vármegyén belül, tehát az ilyen székek volt saját nádora, szolgabírái és esküdtjei. Ilyen érseki szék volt a vajkai és érsekléli.)

A Beketfalvi (Beketfa ma Gelle társult községe) előnevű Mórocz család első ismert őseinek egy 1291-ből való oklevél alapján azt a Mórocz Jánost tartotta, aki névadója volt a ma is létező Mórockarcsának, az esztergomi érsekség falujának. Ez a Mórocz János bizonyára a vajkai érseki székhez tartozó papnemes volt. (A vajkai papnemesi székről a következőket kell tudni: Vajka és még 7 felső-csallóközi falu a középkorban az esztergomi érsekség faluja volt. Mivel az érseknek, mint az ország egyik főúrnak a középkorban katonaállítási kötelezettsége is volt, de az ő szolgálatában nem voltak familiáris kismesek, akik katonáskodhattak volna, ezért jobbágyparasztojainak nemesi előjogokat adott. Ez együtt

járt saját közigazgatással a vármegyén belül, tehát az ilyen székek volt saját nádora, szolgabírái és esküdtjei. Ilyen érseki szék volt a vajkai és érsekléli.)

A csallóközi Móroczok a 16. században tűnnek föl ismét. 1563-ban már kisebb birtokot kaptak Beketfán, innen vették előnevüket.

Mórocz Antal volt az első, akit Salm gróf, Pozsony vármegye főispánja felső-csallóközi szolgabíróvá nevezett ki. Bizonyára ő járt közbe azért is, hogy II. Miksa király 1572-ben címeres levelet adott Mórocz Antalnak és apjának, Péternek, így az országos nemesek közé emelte a családot. Nemességüket 1576-ban hirdették ki a Somorján tartott Pozsony vármegyei közgyűlésen. Beketfán egy nemesi kúriához is jutottak, melyet később jelentős várkastéllyá építtetett át Mórocz Farkas a 17. század első felében. Ezt a várkastélyt, melyet több korabeli térkép is jelöl a Csallóközben, Bél Mátyás a 18. század végén még jó állapotban látta.

Beketfa az egyházzgellei templomhoz tartozott, így hosszú ideig a Móroczok voltak a Szent Péter és Pál-templom kegyurai. Többen ide is temetkeztek. A Móroczok után itt két művészettörténeti értékű emlék is maradt, melyet máig is megcsodálhatunk.

A templom szentélyének északi falán egy homokkő keretben van az a reneszánsz, süttöi vörösmárványból készült síremlék, mely Mórocz Zsuzsannának állít emléket. A síremlék felső részén két monogram J T (Johannes Törös), S M (Susanne Mórocz) és a két család címere látható. Alatta a márvány fölapon latin nyelvű fölirat, mely magyarul így hangzik: Születünk és meghalunk

D(eo) Istennek O(ptimo) a Legjobbna M(aximo) a Legnagyobb

Ezt az emlékművet tekintetes Törös János úr Ő Császári és Királyi Felségének asztalnoka, a Vajkai és Érsekléli Papnemesi Szék nádora, Öszentségének Pázmány Péter hercegérseknek és bíborosnak stb. kancellárja állította gyászban drága hitvesének, beketfalvi Mórocz Zsuzsannának, aki ebben a hűvös márványban nyert múltó szál-

láhelyet. Az Úr 1633. esztendejében

A templom nyugati homlokzatánál álló Immaculata-szobrot a Mórocz-család két tagja, György és Ferenc állíttatta 1689-ben. A szobor felső talapzatán két oldalt két címer és két név olvasható: bal oldalt Georg Morocz de Beketfa, jobb oldalt Fran Morocz de Beketfa. A talapzat első részén egy angyalfej (putto), a hátsó részén egy évszám, 1689 látható. A köztéri szobor, eredetileg a beketfai kastély közelében állt. Nagyon valószínű, hogy amikor a kastélyt véglegesen lebontották, akkor került a templom közelébe.

Mórocz Farkas (1575–1648)

A Beketfalvi Mórocz családot országosan ismertté Mórocz Farkas tette, akinek politikai karrierjét több főnemesi család is segítette. Farkas tanulmányait Pozsonyban kezdte, később a jezsuitáknál folytatta Selylyén, illetve Nagyszombatban. Apjának sógora Esterházy Ferenc ajánlotta Mórocz Farkast Illésházy István, akkor még Pozsony vármegye alispánja szolgálatába. Amikor pedig Esterházy Ferenc lett az alispán, Farkast szolgabíróvá nevezte ki, s ezt a vármegyei tisztséget 1616-ig töltötte be. Közben a dévényi várbirtokok jószágigazgatója is volt, a dévényi várkapitánytól ekkor kapott Récsén szőlőbirtokokat.

Mikor Pálffy István lett Pozsony vármegye főispánja, akkor az alispáni tisztségre Farkast jelölte. 18 évig volt Pozsony vármegye alispánja. Rendszeres kapcsolatban állt Pázmány Péter esztergomi érsekkel, akinek titkára az a Törös János volt, aki Zsuzsanna testvérének volt a férje (kiknek a síremlékük a gellei templomban van). Még alispánként a királyi ítélőtáblán is működött, így lett 1629-ben valódi országos méltóság, alországbíró. Innen 10 évi szolgálat után a Pozsonyban székelő Magyar Királyi Kamara – a legmagasabb magyarországi állami hivatal – tanácsosa lett 1640-ben.

Ezért a tevékenységéért kapott jutalomból vásárolt birtokokat a Csallóközben, Vajkán, Sárosfán, Kislúcson, Tökésen, a Pálffyaktól pedig Szentgyörgyön. A legmagasabb or-

szágos méltóságra 1646-ban emelkedett, amikor az új nádor, Draskovich György alnádorrrá (vicepalatinus) választotta. Ezt a tisztséget haláláig betöltötte. 1648-ban magyar nyelvű testamentumot hagyott utódaira. Az egyházzgellei templomban temették el.

Gyermekei a Magyar Királyság főnemesi elitjébe kerültek: Fia, István Amadé lányt vett feleségül, lánya Erzsébet pedig Esterházy Sándor felesége lett. Kései utódai közül a komáromi ág (fia István kapott birtokokat Komárom vármegyében) tagjai ismertek, akiknek leszármazottai a Mátyusföldön ma is ismert Móroczok.

Mária Terézia Úrbéri rendeletet megelőzte egy felmérés, melyet 1768 nyarán végeztek el Beketfán, az ottani jobbágyság részvételével.

A felmérés megállapításai:

1. Beketfa földesura gróf Pálffy Károly volt.
2. Egy jobbágytelek 22 hold volt, rétje 8 szekérre való szénát adott.
3. Az Úrbéri tabellán szereplő jobbágyságok:

Nagy János
Molnár István
Nagy Pál
Molnár András
Mészáros Márton
Nagy Ferenc
Csánó Márton

4. Az Úrbéri tabella aláírói: Nagy János, Molnár István, Mészáros Márton, mivel nem tudtak írni, kereszt van nevük mellett.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Testületi ülés – 2023. június 27.

Az ülésen megjelentek: Iván Lajos polgármester, Ravasz Béla főellenőr és a testület tagjai: Czére Krisztina, Gencs Gergely, Gencs Kinga, Láng László, Menyhart Blanka, Špaček György, Usačov Péter, Viola József és Zirig Zoltán.

Az ülés napján a lakosok száma 2 139 fő.

A polgármester beszámolója

- Bővült a **csentőfai játszótér**, a nagybudafai Dörék hagyományos bográcsos piknikének keretén belül átadásra került a **Döre téri kemence**, hamarosan átadásra kerül az alapiskola felújított **kosárlabdapályája**. Mindhárom projekt Nagyszombat Megye támogatásával és a helyi közösségek összefogásával valósult meg.

- Az alapiskola előtti **buszmegálló**t elszállították, megkezdődött az új buszmegálló kiépítése, mely éjszakai világítással, hangszóróval, órával, wifi kapcsolattal, USB töltővel és oktató jellegű táblákkal lesz felszerelve. Előreláthatólag augusztus folyamán kerül átadásra.

- Megkezdődött a **kultúrház** belterének felújítása. A pincszint bontási munkálatai már megtörténtek, előkészületben van a bálterem radiátorainak áthelyezése, lecserélésre kerül a kultúrház elavult villanszekrénye, készül a színpad új függőnye. A bálterem menynyvezeti szellőztetésének problémájára több ajánlat is érkezett.

- Az elmúlt hetek nagy esőzéseiből származó **csapadék** szivattyúzásában segítséget nyújtottak a helyi önkéntes tűzoltók, Tóth László magánvállalkozó és a helyi szövetkezet. Köszönet érte!

- A nagy esőzések miatt gondot okozott a **temetők és közterületek gondozása**. A közterületfenntartók igyekezete ellenére nem sikerült mindenhol időben levágni a fűvet. A polgármester a lakosság türelmét és megértését kéri, valamint a jövőre nézve fontolóra veszi idénymunkások bevonását a csúc szezon alatt.

- A polgármesteri hivatalban köszöntöttek 5 bronzérmes **véradót**, valamint az alapiskola **sikeres tanulóit**. Kultúrműsorral és tűzgyűjtással emlékeztünk a **Magyar Összetartozás Napján**, a helyi Futballklub **gyermeknapot** szervezett a helyi sportpályán.

Nagy sikerrel zárult a nagybudafai Dörék hagyományos **bográcsos piknikje**, elkezdődött a **bölcsőde** építése, mely előreláthatólag idén novemberben kerül átadásra.

Napirendi pontok

A testület jóváhagyta a 2022-2027-es időszakra, a község **társadalmi és gazdasági fejlődésére vonatkozó tervét**.

A testület Ravasz Béla főkönyvelő szakmai véleménye után jóváhagyta a község **2023-as költségvetésének 1. számú módosítását**, mely tartalmazza a megnövekedett bérköltségek és energiaárak miatti változásokat, valamint a község sikeres pályázataiból származó bevételeket.

A testület jóváhagyta, hogy **különleges elbírálás** mellett, jutányos áron (10 EUR/m²) kerüljenek értékesítésre a nagybudafai hulladékgyűjtő udvar és a Vermes kastély között elhelyezkedő családi házak mögötti, községi tulajdonban lévő, de magánszemélyek által használt telekrészek. A nagybudafai telkeken túl három további, a község számára hasznosíthatatlan, magánszemélyek által használt terület került eladásra különleges elbírálás alatt.

A testület támogatta a Klikk Polgári Társulás azon kérvényét, hogy a **bekeftai magtár** felújítására benyújtott Európai Unió pályázatukban az önkormányzat partnerként szerepeljen. Sikeres pályázat esetén a történelmi épületben helytörténeti kiállítás, kávézó, eseménytér és szabadtéri mozi kerül kialakításra.

A testület foglalkozott a lakásigénylők kérvényeivel, valamint támogat-

ta Slovák Iván, a **vállalkozók házában** megüresedett helyiségre benyújtott kérvényét a tetoválószalonn bővítése kapcsán. A testület jóváhagyta a **Kása Pékség** azon kérvényét, mely a vállalkozók háza előtt található raktárhelyiségek átalakítását és bérbevételét indítványozza. A vállalkozó az említett helyiségeket önköltségén felújítja és ott péktermékeket árusító boltot hoz létre.

Usačov Péter kérdésére a polgármester elmondta, hogy a **nagybudafai óvoda** kertjét új kút kialakításával kívánják megoldani. A munkálatok már elkezdődtek.

A testület határozott arról, hogy az **alapiskola konyhája** 2023. szeptember elsejétől önkormányzati fenntartás alá kerüljön és felkérte a polgármestert, hogy kérjen ajánlatot a bölcsőde és a (régi község háza épületében tervezett) nyugdíjas napközi ellátásához szükség bővítés költségeire.

Mivel a bölcsőde építési költségeit az építés befejezése után (idén novemberben) egyszeri térítéssel kell kifizetni és az állami támogatás csak jövő február-március környékén várható, így a testület jóváhagyta, hogy a polgármesteri hivatal 650.000 eurós **áthidaló kölcsönért** folyamodjon.

A testület nemtetszését fejezte ki a **csentőfai halastó körbekerítése** kapcsán és felkérte a polgármestert az ügy felülvizsgálatára. Emlékeztetőül: a testület nem támogatta azt a kérvényt, hogy az említett tó körül rekreációs övezet alakuljon ki és nem érzi jogszerűnek a kerítés kiépítését.

Usačov Péter

KÖZELGŐ ESEMÉNYEK

Szeptember 30. (szombat)

Parlamenti választások a nagybudafai kultúrházban

Október 21. (szombat)

Kirándulás Budapestre – a Terror Háza és a tatai vár múzeumának megtekintése

Október 28. (szombat)

A Nagybudafai Óvoda Bálja a nagybudafai kultúrházban

December 3. (vasárnap) **Adventi időszak**

Mivel a Gellei Kultúrház átépítése folyamatban van, ezért eseményeket nem tudunk előre tervezni. Ezért kérjük, figyeljék a hangosbemondót, a plakátokat és kövessék Facebook-oldalunkat: „Gellei Kulturális Szabadidőközpont és Könyvtár”!

A Községi Könyvtár az átépítés miatt június 1-től határozatlan ideig zárva tart! Megértésüket köszönjük.

MÁSODIK ÖNKÉNTES VÉRADÁS GELLÉBEN

Aki vért ad, kiemelkedik embertársai közül. A véradás ma is egy olyan szép humánus, önzetlen és nemes cselekedet, ami a legnagyobb erkölcsi megbecsülést érdemli meg. Oly keveset beszélünk Róluk, pedig ők a legnemesebb adományozók. A vérüket adják, hogy mások segítsenek – önzetlenül. Sokan vannak, akik köszönetet sem vár-

nak, hívás nélkül is nyújtják karjukat. Elismerés nélkül is átérzik, hogy egész évben, és mindig, szükség van rájuk.

Így volt ez 2023. szeptember 17-én, vasárnap reggel 8-tól 11 óráig, a helyi Vöröskereszt által szervezett 2. önkéntes véradáson. A véradáson 25 véradó vett részt, közülük 4 első véradó volt. Köszönjük szépen a részvételt minden

kedves véradónak, külön köszönet a környező falukból résztvevőknek!

Menyhart Blanka

KÖSZÖNJÜK SZÉPEN!

A község tűzvédelme az elsődleges célunk

Egy professzionális, STEYR 4x4 16 S 23-as típusú tűzoltó autóval gazdagodott községünk, köszönhetően a képviselő testület felelősségteljes hozzáállásának, akik tudatosították, hogy községünk tűzvédelme a legfontosabb feladataik közé tartozik.

A járművet az ausztriai Allhartsberg község tűzoltó testületétől vásárolta községünk, 32 000,- eurós piaci áron, viszont a társadalmi és használati értéke ennél sokkal magasabb.

A helyi önkéntes tűzoltó testület tagjai büszkén vették használatukba, hiszen ilyen felszereltségű oltó kocsi nincs a széles környéken, ami viszont az ausztriai kollégáknak köszönhető, ugyanis az autót nem szokványos módon a teljes felszerelésével a rendelkezésünkre bocsátották, ami így eleve megduplázta a vásárlási értékét.

A tűzoltó autó kilencszemélyes legénységre van építve, ebből háromnak van lehetősége légzőkészülék használatára.

Az alváza egy magasított szintű 4x4, vagyis négy kerék összmeghajtású,

Steyr dízelmotorral ellátott alváz, mely a teletöltött 4000 literes víztartályával könnyedén leküzdi a nehezebben járható terepeket is. Szükség esetére fel van szerelve egy 5 tonnás csörlővel is, melyet a mellékelt csigarendszerrel akár 15-20 tonnás húzóerőre is fel lehet erősíteni.

Fő tartozéka egy ROSENBAUER típusú szivattyúval ellátott fecskendő rendszer mely alacsony (10 bar) nyomáson 2400 l/perc, magas nyomáson (40 bar) pedig 250 l/perc teljesítményre képes.

A tartozékai között található egy 8 kW erősségű háromfázisú BOSS áramfejlesztő is, mely az éjjeli megvilágításhoz szükséges, pneumatikusan magasba tolható világítótornya 4 darab, egyenként 1000 wattos halogén égőin kívül még további más elektromos fogyasztó üzemeltetésére is képes.

További nagyon hasznos tartozéka egy 60 méter hosszú tömlővel ellátott magasnyomású fecskendő, mely kiszálláskor bármilyen helyzetben azonnali használatra (oltásra) képes. Ennek, kö-

szönhetően a 4000 liter magával hordozható vízzel minimálisan 30 percig képes oltani. Ezáltal már akár két tagú személyzet is képes egy azonnali tűzoltásra.

A jármű tetején található egy vízágyú, mely szükség esetén habos oltásra is képes.

További tartozékai 2 darab CO, 2 darab habos oltókészülék, 6 darab poroltó bomba, különböző vágó, feszítő és egyéb szerszámok valamint különböző tömlők, sugárcsövek s hozzájuk tartozó redukciók, hálancok az összes kerékre.

Néhányórás iskolázás után meg is történt az első gyakorló bevetés, amely egy tűzfelügyeletből és oltásból tevődött össze.

Kívánjuk, hogy ez a községi tűzvédelmi technika inkább több esetben legyen, bemutatókra, tűz megelőzésekre esetleg belvizek szivattyúzására használva, és minél kevesebbszer bármilyen szerencsétlenül járt létesítmények oltására.

Tűzoltóinknak további jó munkát, s hozzá sok erőt, egészséget, és kitartást kívánunk.

-il-

A POZSONYI VÉRTANÚK

A nemzet emléknapijainak között ez az október 6-i a legszomorúbbak közé tartozik. Az aradi vértanúkra, s velük együtt a szabadságharc többi vértanúira, az ebben a nemes harcban résztvevőkre emlékezve ugyanis olyan másfél év szomorú lezárására is emlékezünk, mellyel kivívtuk az emberiség jobbik felének csodálatát. A forradalom és szabadságharc ismert és névtelen hőseinek tettei keltették ezt a csodálatot. Az ő küzdelmük egy jobb és igazságosabb társadalomért hősi halállal végződött, de önfeláldozó szellemiségük máig hat.

Az Aradon kivégzett tizenhárom vértanúról mindenki tud, azt azonban kevesen tudják, hogy Pozsonynak szintúgy 13 vértanúja volt, ugyanis 1849. január 18-a és július 23-a között Pozsonyban is tizenhárom személyt végeztek itt ki.

Az 1848-49-es sorsfordító évek eseményeinek egyik fontos helyszíne Pozsony volt, ugyanis itt az országgyűlésen történt a forradalmi követelések érvényre juttatása a forradalmi törvények megalkotása. 1848 március 18-a és április 7-e között az országgyűlés megalkotta és elfogadta az új, polgári demokratikus Magyarországot létrehozó 31 törvényt. Szintén Pozsonyban a Prímáspalotában került sor 1848. április 11-én a „törvényes forradalomnak” a lezárására, a törvények szentesítésére, a kormány beiktatására.

Pozsony és a pozsonyiak a győztes forradalom után is részt vettek az eseményekben. A város polgársága mindjárt a márciusi napokban megszervezte a radikális fiatalok egyesületét, a Demokrata Egyletet. Jelentős forradalmi szervezet volt a Rázga Pál evangélikus lelkész által alapított Pozsonyi Nemzeti Egyesület, melynek egyik célja „a magyar kormány törvényes intézkedéseinek, ha szükségeltetik, fegyverrel is érvényt szerezni.” Ezek a szervezetek különösen a városi nemzetőrség létrehozásában jeleskedtek.

A honvédség schwechati veresége után 1848. december 17-én azonban a császári csapatok megszállták Pozsonyt, mely aztán mindvégig a császáriak kezén maradt. Így a pozsonyi helyszíneken már nem a szabadságharc eseményei, hanem sokkal inkább a megtorlás történései zajlottak. A megszállók december 19-én ostromállapotot rendeltek el, s azonnal megkezdődött a megtorlás is. Elkobozták a vagyonát Szerdahelyi Miklósnak, a demokrata egylet elnökének, foglyul ejtették Rázga Pált, és másokat. A Prímáspalota rövidesen a megtorlás helyszíne lett. Itt rendezte be először júniusban, majd szeptemberben a főhadiszállását Haynau tábornok. Itt, az első emelet Városháza felé néző egyik teremszobájában írta alá a halálos ítéletek sokaságát.

Két szomorú helyszín is ismertté vált ekkor Pozsonyban. Az egyik a Vízika-

szárnya (ma a Szlovák Nemzeti Galéria található benne) volt. Ezt a kaszárnát 1848-tól több évig börtönként használták. A Pozsonyban elítéltek nagy részét itt tartották fogva. Hasonlóan szomorú helyszín volt a Vár koronatornyának alja, s a Vártól nem messze található Számárhegy, ahol az elítélteket kivégezték.

Pozsonynak éppúgy tizenhárom vértanúja volt akárcsak Aradnak. Ezek név szerint a következők: Dressler Dániel, színházi sügő; Baldini János, mérnök főhadnagy; Barta József, honvéd őrmester; Petőcz György, másodalispán; Nimnichter János, pék; Gruber Fülöp, honvéd tüzérhadnagy; Mednyánszky László, honvéd őrnagy; Rázga Pál, evangélikus lelkész; Mészáros Dávid, katolikus plébános; Stift József, földbirtokos; Tóth József, parasztgazda; Bugyik József, béres; Treksler Ferenc, községi jegyző.

Őket 1849. január 18-a és július 23-a között egytől egyig Pozsonyban ítélték halálra, és itt is végeztek ki.

A legismertebb pozsonyi vértanúk voltak:

Az előpatonyi **Petőcz György**, Pozsony vármegye másodalispánja, akinek kivégzése már az eluralkodó bosszú eredménye volt. Mint másodalispán tagja volt a vármegyei honvédelmi bizottságnak is. Mikor a császáriak elfoglalták Pozsonyt, Petőcz továbbra is a vármegye tisztviselője maradt, az élelmezési osztály vezetője volt. Május elején a Csallóközbe ment, hogy a rekvirált élelmiszerekért a vármegye nevében fizessen, ahol utasította a két járás szolgabíróját az újoncozásra, aminek az lett az eredménye, hogy néhány nap alatt 120 csallóközi fiatal állott a magyar zászló alá. Ezután visszautazott Pozsonyba, ahol azonnal elfogták és hadbírószág elé állították. Kötél általi halálra ítélték, ezt az ítéletet a császári városparancsnok agyonlövésre változtatta. Az ítéletet a pozsonyi vár koronatornya alatt hajtották végre. Holttestét a katonai temetőben elásták, ismeretlen sírját semmi sem jelezte. Petőcz Györgynek szülőfaluja, Éberhard síremléket állított a helyi temetőben, itt emlékeznek meg róla minden március 15-én.

Mednyánszky László honvédőrnagyot azért végezték ki mert mint városparancsnok tiltakozott Lipótvár császáriaknak való feladása ellen. A megadást követő hadbírószági tárgyaláson, április 22-én kötél általi halálra ítélték. Az ítéletet sem Windischgrätz, sem Welden városparancsnok nem erősítette meg, Haynau azonban már kinevezése után néhány nappal elrendelte végrehajtását, ami június 5-én a Számárhegyen meg is történt. Egy szemtanú szerint itt a vesztőhelyen „mindenki sírt körülötte: a katonák, akik kísérték, a lelkész, sőt Mednyánszkyknak kellett vigasztalni, kit maga a bakó is könnyekig elérzékenyült”. Itt a kivégzésre

kivezényeltek még három órát vártak az agyonlövésre való kegyelmezés megérkezéére, s csak ezután akasztották fel. Holttestét ott a kivégzés helyszínén ásták el, később ismerősei lopva kiemelték és szülőhelyére, Beckóra vitték. Itt nyugszik most is, sírköve a kegyelet helyszíne.

A legismertebb pozsonyi vértanút, **Rázga Pál** evangélikus lelkészt **június 18-án** végezték ki. Mint a Nemzeti Egylet vezetője és mint tábori lelkész több gyűjtő hatású beszédet mondott és Isten áldását kérte a magyarok fegyvereire. Midőn a császáriak decemberben bevonultak Pozsonyba, Rázgát azonnal elfogták, s előbb a városházán, majd a vízi kaszárnában tartották börtönben. Haynau kötél általi halálra íteltette. Kivégzését azonban próbálták titokban tartani, mert féltek, hogy a pozsonyiak kiszabadítják rajongásig szeretett papjukat. Június 18-ára virradó éjjel átszállították a Vízikaszárnából a várkaszárná fogházába. Innen reggel egy század katona és a hóhér kísérte a Számárhegyre. A bitófa alatt németül az alábbi imádságot mondta:

„*Uram, ha lehetséges, vedd el tőlem a szenvedés poharát, de ne legyen az én, hanem a te akaratod szerint. Itt állok előtted, Mindenható s elfog a bánat, de lelkem nyugodt. Megáldok mindent, amit szememmel látok magam körül. Áldom Pozsony lakóit, áldom ártatlan, szegény gyermekeimet, áldom kedves feleségemet, áldom az én drága hazámat, kívánva, hogy nemsokára szabaddá legyen és boldoggá!*”

Holttestét egészen estig hagyták a bitófán lógni, s csak másnap temették el a Kecse utcai evangélikus temetőben, ahol síremléke ma a kegyelet helyszíne.

Külön kell szólnunk azokról a vértanúkról, akiket ugyan nem Pozsonyban végeztek ki, de pozsonyi születésűek voltak. Elsősorban **Batthyány Lajost** miniszterelnököt kell megemlíteni, aki Pozsonyban született. Az aradi vértanúk közül pedig **Aulich Lajos** tábornok volt pozsonyi születésű. **Jeszenák János** kormánybiztost **október 10-én** Pesten végeztek ki. Pozsonyban, született, de gyermekkorának nagy részét a családdal Csallóközben lévő féli kastélyában töltötte. Végül nyugalomra a pozsonyi evangélikus temetőben lévő családi sírboltban helyezték. Sírboltján ez a szöveg olvasható:

„*Szerette hazáját, szívvel, szóval, tettel; Védte szabadságát híven, becsülettel. Áldozott, szenvedett, jutalmát nem kérte, S nem küzdhetve többé, vérpadon halt érte.*”

Pozsonyban egyébként az evangélikus temetőben és a Szent András temetőben több honvédtiszt és közhonvéd is nyugszik, akiknek sírja az emlékező kegyelet helyszíne.

Kovács László

BIOLOGIAILAG LEBOMLÓ KOMMUNÁLIS HULLADÉK
BIOLOGICKY ROZLOŽITEĽNÝ KOMUNÁLNY ODPAD

✓ PATRÍ

- ŠUPKY A ZVÝŠKY Z OVOCIA A ZELENINY
- ZVÝŠKY CHLEBA A PEČIVA
- ZVÝŠKY KÁVY A ČAJU
- ŠKRUPINY Z ORECHOV
- REZANÉ A IZBOVÉ KVETY VRÁTANE ZEMINY
- ZELENÉ ODPADY RASTLINNEHO PÓVODU

✓ IDE TARTOZIK

- ZÖLDSÉG ÉS GYÜMÖLCS MARADÉK ÉS HÉJ
- KENYÉR ÉS PÉKÁRU MARADÉK
- KÁVÉ ÉS TEA MARADÉK
- DIÓHÉJ
- VÁGOTT ÉS SZOBAI VIRÁGOK A FÖLDDDEL EGYÜTT
- NÖVÉNYI EREDETŰ ZÖLD HULLADÉK

✗ NEPATRÍ

- ŽIVOČÍŠNE ZVÝŠKY POTRAVIN
- TEPELNE UPRAVENÉ POTRAVINY
- TEKUTÉ POTRAVINY A MLIČNE VÝROBKY
- PLIENKY, UTIERKY, SERVÍTKY
- UHYNUTÉ ZVIERATÁ, EXKREMENTY
- BIOLOGICKY NEROZLOŽITEĽNÉ ODPADY (PLASTOVÉ VRECKÁ, TÉGLIKY, POTRAVINOVÉ OBALY)

✗ NEM TARTOZIK IDE

- ÁLLATI EREDETŰ ÉTELMARADÉKOK
- HŐKEZELT ÉLELMISZEREK
- FOLYÉKONY ÉLELMISZER ÉS TEJTERMÉKEK
- PELENKÁK, TÖRLŐKENDŐK, SZALVÉTÁK
- ELHULLOTT ÁLLATOK, ÜRÜLÉKEK
- BIOLOGIAILAG NEM LEBOMLÓ HULLADÉKOK (MŰANYAG ZACSKÓK, TÉGEJEK, ÉLELMISZER CSOMAGOLÓ ANYAGOK)

DÖLEZTITÉ: Nevhadzujte bioodpad do kontajnera v plastových vreckách a kontajner po vhození odpadu riadne uzatvorte!
ĎAKUJEME

FONTOS: Ne dobjon műanyag zacskóstul biohulladékot a gyűjtőedénybe és eldobás után az edényt gondosan zárja le!
KÖSZÖNJÜK

fcc **www.fcc-group.sk**

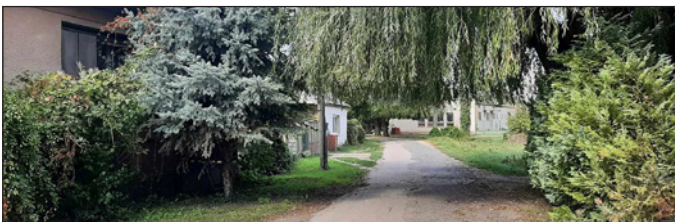
Közlemény

Az FCC Slovensko hulladékgyűjtő vállalat kéri lakosainkat, hogy a barna színű 240 literes BIU hulladékéde-nyekbe kizárólag, csakis az edényen feltüntetett hulladékfajtákat rakják, mivel a másfajta hulladék előfordulása esetén az edényeket nem fogják kiüríteni, egyben felszólítják a BIO kukák használóit, hogy a kukákat ne terheljék túl, mivel az az ürítéskor az edény megkárosítását idézheti elő, és ilyen esetben a keletkezett kárt az edény használojának kell majd megtérítenie.

Továbbá kéri a lakosainkat, hogy az év folyamán az utakra ereszkedő faágakat szíveskedjenek időnként visszavágni, ugyanis ezek megkárosítják a gyűjtő kocsik tetején elhelyezkedő érzékeny berendezéseiket, antennáikat. Megértésüket köszönjük.

-szerk-

A palánkon túl, 2023

Czére Krisztina és barátai kezdeményezésében a helyi futballklubbal együttműködve a Nagyszombati Önkormányzat (Trnavský samosprávny kraj) anyagi támogatásával megújult az alapiskola kosárlabdapályája.

A beruházásból - melynek összértéke 6420 euró - sor került a kosárlabda palánkok cseréjére, a pálya és a terep rendbetételére. A felújított sportpályát egy mérkőzés keretén belül adták át.

A kezdeményezést a megye 5000 eu-

róval támogatta, az 1420 eurós önköltséget a helyi alapiskola mellett működő Szülői Szövetség, valamint a helyi kosárlabda csapat összefogásából finanszírozták.

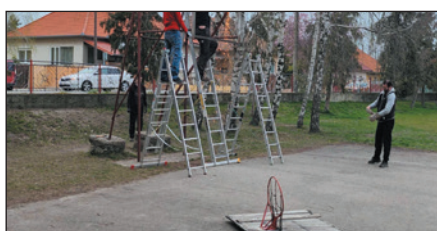
A felújítási munkálatok márciusban kezdődtek, a kosárlapánk tartóoszlopait - az előírásokat betartva - májusban cserélték. A munkálatokat önkéntesek - helyi sportolók, szülők, diákok - végezték. A pályát júniusban, az alapiskola által szervezett Családi nap keretében belül

adták át a nagyközönségnek. A jóhangelű mérkőzéseken kicsik és nagyok egyaránt összemérhették ügyességüket. Az időjárás sajnos nem volt kegyes, így a döntő meccseknek már a tornaterem adott otthont, azonban senki sem távozott üres kézzel: érmeikkel, kupákkal, oklevelekkel és apró finomságokkal kedveskedtek a résztvevőknek.

A beruházás sikerét mutatja, hogy a pályát azóta is napi rendszerességgel használják: napközben az iskola tanulói, délután és hétvégén a helyi lakosok.

Czére Krisztina

GYEREKSAROK

Alábbiakban a vers- és meseíró pályázat következő díjazott alkotását egy aranyos mesét teszünk közzé, amely sok gyerek kedvencévé válhat.

Gyökerez Lilla (5. osztályos tanuló):

Mókus néni gyógyító virága

Hol volt, hol nem volt, Kerekerdő közepén a legöregebb tölgyfán állt egy kis házikó. Három mókus lakott itt: Ugri, Vöröske és Mogyoró.

Minden napjuk vidáman telt. Pirkadattól késő estig játszottak, ugrándoztak az ágakon, bújócskáztak a fák sűrű lombjai között. Makkokat, diókat, mogyorókat és gesztenyéket gyűjtöttek. Néha az édesanyjuk azt is megengedte nekik, hogy kimenjenek a tisztásra. Ilyenkor mindig vadvirágot szedtek. Persze, csak keveset lehettek ott, mert a róka, a medve és a farkas is éppúgy szerettek a réten tartózkodni, mint ők. Márpedig ezek az állatok szívesen fogyasztottak mókushúst!

Egy szép napon Ugri, Vöröske és Mogyoró a tölgyfa ágán ültek és jókedvűen beszélgettek. Hirtelen Mogyoró észrevett egy barna, kerek dolgot. Közlebb ment hozzá, és meglátott egy óriási makkot!

Nézzétek, mit találtam! Még életemben nem láttam ekkora makkot! – kiáltotta a mókus, és összecsapta a kezét meglepetésében.

Pompás íze lehet – nyalta meg a szája szélét Vöröske. – Gyertek, együk meg!

Ugrinak és Mogyorónak már korgott a gyomra az éhségtől, ezért beleegyeztek. Lassan a kedvenc faágukra gurították a finomságot, de szerzeményük kicsúszott a kezükből és a tisztáson landolt. Mogyoró arcáról lehervadt a mosoly. Mindannyian bámulták a földet, és nem szóltak egy szót sem.

Találjuk ki, hogyan vegyük fel a makkot a földről! – javasolta Ugri.

Tanakodni kezdtek. Tudták, hogy anyukájuk mérges lenne, ha a felügyelete nélkül tartózkodnának a réten. Meg persze a farkastól, a rókától és a medvétől is féltek. Végül Mogyoró gyorsan leszaladt, felkapta és visszavitte a makkot a lombok közé. Ugri az

ablakra nézett. Megkönnyebbülésére anyjukat nem látta ott.

Eljött az este, a mókusok várták, hogy mamájuk vacsorára hívja őket, de nem történt semmi. Már sötétedni kezdett.

Már régen vacsoráznunk kellene. Gyertek, nézzük meg, mi történt!

Felszaladtak a házba, a konyhában már várta őket a vacsora. De az édesanyjuk nem volt ott. Átkutatták a házat, végül az ágyában találtak rá.

Fáradtnak érzem magam, fáj a fejem, a torkom, és még lázam is van. De ne aggódjatok értem, menjetek vacso-

rázni! – nyugtatta meg őket mókusmama.

Másnap reggel első dolguk volt felrohanni az emeletre, és meglesni, hogy van anyukájuk. De jaj! Még betegebbnek nézett ki, mint előző nap. Meg kellett valahogy gyógyítaniuk! Hosszas gondolkodás után úgy döntöttek, hogy megkérdezik az erdő mókusait, hátha tudnak adni valamilyen orvosságot. Először a szomszédokat kérdezték meg, aztán elmentek az ismerősökhöz is, de hiába, senki nem tudott nekik segíteni. Már kezdtek kétségbeesni, amikor elérték az utolsó házhoz. Bekopogtak az ajtón. Egy mókusnéni

lépett elő. Ugri, Vöröske és Mogyoró illedelmesen köszöntek, majd elmesélték, mit szeretnének.

Én tudom, mi segít az anyukáton. Egy növény, amit tölgyfavirágnak hívnak. Én nem tudok nektek ilyen adni, de az erdő szélén él egy mogorva öreg mókus, akinek biztosan van ilyen gyógyszere. Sokan gonosznak és gorombának tartják, de majd meglátjátok!

A mókuskák elindultak az öregasszony háza felé. A kis kunyhót furcsa illet lengte körbe. A három mókuska körbejárta a kertet. Látták, hogy rengeteg növény él ott. Éppen azt találgatták, melyik lehet a tölgyfavirág, amikor kinyílt az ajtó. Az öreganyó jött ki rajta. Amint meglátta, hogy idegen van a kertjében, a gyerekek felé indult. Ugri, Vöröske és Mogyoró megpróbálták elfutni, de az anyó megállította őket.

Hát ti mit kerestek itt? – kérdezte.

A tölgyfavirág nevű növényért jöttünk. Az anyukánk megbetegedett, és csak ez a virág segíthet rajta – válaszolta félénken Ugri.

Gyertek velem! – mondta az idős mókus.

A néni leszakított pár szál virágot. Ezután betessékelte a mókuskákat a házba, és elmesélte nekik, hogy gyógyelixírek készítésével foglalkozik. Ezeknek furcsa szaguk van, de nagyon hasznosak tudnak lenni. Azt is elmondta nekik, hogy sokszor magányosnak érzi magát, ezért morgolódik. Mogyoróék már nem is féltek tőle. Megígérték neki, hogy mindennap meglátogatják, hogy ne érezze egyedül magát, aztán elköszöntek tőle és hazaindultak.

Odaadták az anyukájuknak a gyógyvirágot, aki nyomban meg is gyógyult tőle. Innentől kezdve mindennap felkeresték az anyókat, és boldogan éltek, míg meg nem haltak.

A Zimezumm gyermektábor történései

Július második hetében gyermekszivalytól volt hangos a kultúrház felső terme és annak környéke. Az első nap a táborozó gyermekek 3 csoportba verődtek és összeismerkedtek egymással, csapatnevet választottak és zászlót készítettek. Megismerkedtek a tábori himnusszal, amit a tábor ideje alatt megtanultak és sok helyen, sok mindenkinek csengő hangjukon, szépen el is énekeltek.

A gyerekek megálmodtak egy falut, hogy miként is nézne ki a Templom tértől egészen a Kondorosi Csárdáig a mi kis falunk. Hát az álomtervrajzon sok minden megjelent – cirkusz, tropikárium, sok virág, madár, park és még sorolhatnánk. Ezt a szülők és a meghívott vendégek a csütörtöki vendégfogadáson meg is tekinthették. A táborlakók kézzel készített meghívót készítettek a polgármesternek és a meghívott vendégeiknek – szülőknek, nagyszülőknek, testvéreknek.

A Zimezumm 3. napján elhagytuk törzshelyünket és egy kis buszos kirándulást tettünk. A nagyszarvai Big Horn Lovasklubban Kovács Koppány

vezetésével sok állatot láthattak és megismerkedhettek a gyerekek. A Budafai Nagykertben Pecsuk Péter (Putti) várt minket vadászruháiban, ahol elmesélte milyen állatok, madarak, fák találhatók a Nagykertben. A vadásztáskából elő-

kerültek a sípok, amikkel állathangokat imitált és a gyerekek megszeretgethették Putti vadászkutyáját is.

Kása Arnoldnál a Kása-pékségben is tettünk látogatást, ahol megismerték a pék munkáját a gyerekek. Láthatták, hol készül a sok finomság, ami reggelente

eljut hozzánk a táborba. 24 gyerektől 25 kérdés érkezett, amelyekre Arnold türelmesen és szeretetteljesen válaszolt. A délutáni szieszta után a gyerekekkel megcsodáltuk Gulácsi Jenő csodakertjét Lúcon.

A csütörtöki nap egy rendőrnő látogatott el a táborba, hogy a biztonságos közlekedésről beszéljen a gyerekeknek. E nap a táborlakók a vendégek fogadására készülődtek – szendvicseket készítettek, közösen együtt terítettünk és megbeszéltük, kinek milyen szerep jut a vendégfogadáson. A vendégeket egy kis kultúrműsorral is megörvendeztették a gyerekek.

Az utolsó nap pedig a polgármesteri hivatalban jártunk vendégségben, ahol a gyerekek elbeszélgettek a polgármesterrel és ajándékkönyvet kaptak. A gyerekek megnézték, hogy hol születnek a

döntések, hogyan működik a hivatal.

A táborban barátságok születtek, sokat beszélgettünk családról, életéről és minden másról. Részesei lettünk egy hétre egymás életének. A gyerekek megtanulták, hogy mindenki más és ezt elfogadták, hiszen a világ is erről szól, hogy elfogadjuk, nem vagyunk egyformák.

A tábor alatt sokat tanultunk egymástól, kicsit gyerekek lehettünk egy hétre mi is. Elbúcsúztunk a gyerekektől, köszöntük, azt amit tőlük kaptunk az egész hét során. Tábor bontottunk, az ölelések a szívünkig értek.

Köszönjük a szülőknek, akik bíztak bennünk és elküldték a gyerekeiket a táborba, reméljük, nem okoztunk csalódást!

Méhes Richard

A kemencétől a kosárlabdapályáig

Még tavaly augusztusban írta ki Nagyszombat megye a „Tvoríme kraj” pályázati kiírást, melynek köszönhetően 5.000,- Eurót lehetett elnyerni pályázatonként közhasznú célokra civil kezdeményezések által. E pályázati felhívás különlegessége, hogy az értékelési folyamatban nem csak szakmai értékelők vesznek részt, hanem maga a lakosság is - online szavazás formájában. A felhívás további sajátossága, hogy minden szavazó polgárnak 3 vagy több projektet kellett megjelölnie, melyet támogatna a járason belül.

Egyértelmű volt számomra, hogy minél több (legalább 3) gellei pályázat fog beérkezni, annál jobban fogjuk tudni egymást közösségi szinten támogatni. A feltételek adottak voltak, hiszen

Mgr. Csiba Ágnes kezdeményezésének – a cséfa Margaréta játszótérnek – köszönhetően már kialakult egyféle „szavazási kultúra” a községünkben. Felvettem a kapcsolatot az aktív civilekkel és elkezdtünk ötletelni...

A kemence megépítéséhez egy nem megvalósult nadasdi pályázat inspirált az előző évekből. Kértem a Dörék jóváhagyását a pályázat beadásához, valamint segítségüket a megvalósítás során, amennyiben az sikeres lesz. A pályázáshoz szükséges jogi alapot az Adventure Life polgári társulás biztosította, PaeDr. Gencs Kinga vezetésével (Erre azért volt szükség, mert a Budafai Dörék nem rendelkeztek bejegyzett polgári társulással).

Felhívtam Ing. Czére Krisztina figyelmét is a pályázati felhívásra, s rögtön jött az ötlet: korszerűsítsük az iskola kosárlabdapályáját. A jogi személyt itt az Egyházközségi Sportszervezet biztosította, köszönet Jáklí Olivérnek érte.

A Pósfá, valamint Mgr. Csiba Ágnes is nyújtott be pályázatot, így végül 4 gellei pályázat versengett a 18 között a dunaszerdahelyi járásból. A cél az első 11 hely valamelyike volt, mind a 4 pályá-

zat számára. Ehhez előbb szükség volt a projekteket nyilvánosan megvédeni szakmai értékelők előtt, majd a végső sorrend az online szavazás lezárásával jött létre:

5. hely: „Relaxačná oáza v Čechovej” – Mgr. Ágnes Csiba – szakmai értékelés: 101/150, online szavazat: 1603

6. hely: „Tanečné domy so skupinou Póšfa” – Pósfá – szakmai értékelés: 113/150, online szavazat: 1456

7. hely: „Rekonštrukcia basketbalového ihriska” – Futbalový klub Holice – szakmai értékelés: 95/150, online szavazat: 1638

9. hely: „Tradičná pec” - Adventure Life – szakmai értékelés: 103/150, online szavazat: 1424

A terv sikerült, a pályázatok egyenként megvalósultak, járási szinten kiemelkedő eredményt értek el a gellei civil kezdeményezések. Szeretném megköszönni mindenkinek, aki ezen pályázatokat bármilyen módon támogatta.

Hamarosan újra nyitják a „Tvoríme kraj” pályázati felhívást, épp ideje elgondolkodni, hogy mit is lehetne jövőre csinálni..., ötletek?

Mgr. Varga Balázs projektmenedzser

**KÁSA PÉKSÉG - fatüzelésű
kemencében sült pékáru
Péntek 18:45 – 20:00
a Gellei Piac téren**

Sunflower S.R.O.

PD HOLICE

AUTOSERVIS NGN

Ipari üzlet – Horváth,
Egyházgelle 7

Nyírfa vendéglő

Kósa Endre
tetőfedő, kőműves kisiparos
Kisbuda 51

Bala®
akciós társaság

Revilo

Projekt • Predaj • Montáž • Servis
Klimatizácie • Vzduchotechnika
Tepelné čerpadlá • Rekuperátory

✉ jakli@revilo.eu.sk ☎ 0918 729 578

CETBAU

Kompletné stavebné práce
Rodinné domy na kľúč
Rekonštrukcia domov, bytov
Zemné a výkopové práce, autodoprava

Építőipari munkák teljeskörű kivitelezése

Kulcsra kész házak
Házak és lakások felújítása
Földmunkák markolóval, áruszállítás darus autóval

0908 385 117 • cetbausro@gmail.com • www.cetbau.sk

Projektovanie
dopravných stavieb

cesty, miestne
komunikácie, križovatky,
IBV, cyklotrasy,
spevnené plochy,
parkoviská, priemyselné
parky, dopravné
značenia

Közlekedési
létesítmények
tervezése

utak,
útkereszteződések,
lakónegyedek,
kerékpárutak, járdák,
parkolók, ipari parkok,
közúti jelzőtáblák

DKVIA

DKVIA s.r.o. www.dkvia.com +421 908 562 837 csano.david@dkvia.com

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Aurora Maleta**, **Csaplár Dominik**, **Csánó Zalán**, **Ferenczi Vivien**, **Seregül Lia**, **Napsugár**, **Liana Bartek**, **Fehér Anna Lujza**, **Miroslava Fritzmanová**, **Májovská Nina** és **Liam Maskalik** örvendezték meg szüleiket érkezésükkel.

Gratulálunk!

Házasságkötés

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Bábics Tímea** és **Dobozi Tibor**, **Mészáros Erika** és **Schmotzer Gábor**, **Dominika Moleková** és **Eduard Bi-hári**, **Keresztes Kinga** és **Füle Dénes**, **Szegedi Boglárka** és **Balázs Richard** fogadott örök hűséget egymásnak. *Sok boldogságot kívánunk!*

Elhalálozás

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Mészáros Erzsébet**, **Hamar Lajos**, **Cséfalvy László**, **Keresztes Erzsébet** és **Nagy Béla** gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

Jubilánsok

„Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.” (Pázmány Péter)

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 8 szép kerek évfordulónak örvendhettünk.

Név szerint: **Bernáth Tibor**, **Kalmár Ibolya**, **Gažo Margit**, **Kiss Tibor**, **Morovics Tibor**, **Nagy László**, **Nagy Péter**, **Zirig Erzsébet**

-Az ünnepelteknek tiszta szívből gratulálunk, és jó egészséget kívánunk!

Gyere velünk kirándulni!

Októberben egy történelmi sé-tára hívunk titeket Budapestre! A helyszínt azoknak ajánljuk figyelmébe, akiket a történelmekönyvekben leírt száraz felsorolásokon kívül azon túlmutató dolgok is érdekelnek! Tanulságos, ám lelkeket megérintő visszatekintés lesz, mint általában minden múlttal való szembenézés. Minden egyes lépése egy megerősítése annak, aminek SOHA nem szabad újra megtörténnie!

A kirándulás időpontja:

2023. október 21. szombat

Befizetendő összeg:

32 euró/fő

A kirándulás leírása:

Klimatizált autóbusszal megyünk, indulás a gellei kultúrház elől 7.00 órakor. A befizetett összeg tartalmazza a belépőt a Terror Házába, utána szabadprogram Budapesten. Útban hazafelé megtekintjük a Kuny Domokos Megyei Múzeumot, aminek a tatai vár ad otthont (a belépőt a befizetett összeg tartalmazza), utána szabadprogram Tatán. Tervezett hazaérkezés 19.30 óra. Az autóbusszon Kovács László tanár úr lesz az útitársunk, aki elmeséli nekünk a Terror Háza történetét.

Iratkozások fel mielőbb!

Érdeklődni : 0911 632 999

Akár üzenetben is az oldalunkon!

Hibaelhárító szolgálat - Poruchová služba

Villanyművek	–	Elektrárne	0800 111 567
Vízművek, kanalizáció	–	Vodárne a kanalizácie	0902 957 927
Gázművek	–	Plynárne	0850 111 727
Telekommunikáció	–	Telekomunikácie	0800 123 777

Kérjük lakosainkat, hogy a különböző szolgáltatások hibásodása esetén hívják a táblázatban található segélyhívó számokat, és kövessék az utasításait.